Proletari din toate țările, uniți-vă!

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXII-Nr. 1025 | EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ | Vineri 16 ianuarie 1970 | 4 pagini 25 bani

În pagina a III-a:

Lucrările plenarei Consiliului Național al Organizației Pionierilor

Telecinema pentru elevi

La propunerea Ministerului Învățămîntului și a Institutului de științe pedagogice, televiziunea română va înscrie în curînd în programele sale o emisiune săptămînală — „Telecinema pentru elevi". În cadrul acestei emisiuni vor fi prezentate filme didactice comentate și adaptate conținutului actual al programelor școlare de fizică, chimie, geografie, istorie, matematică și biologie. Emisiunile vor fi prezentate la date apropiate de momentul predării temelor respective.

În programul primelor emisiuni figurează filmele „Lucrul mecanic", „Curenți electrici în gaze", „Mișcarea circulară a punctului material; mișcarea de rotație a corpului solid", „Undele sonore", „Semiconductorii", (la fizică); „Produși obținuți din acetilenă", „Chimizarea gazului metan", „Coloranți organici de sinteză" (la chimie); „Lupta de la Călugăreni", „Cetăți feudale pe teritoriul patriei", „Tudor 1821" (la istorie); „Agenți interni și externi modificatori ai scoarței" și „Fenomenul carstic" (la geografie); „Nutriția plantelor și fotosinteza", „Floarea la angiosperme", „Biocenoza alpină" (la biologie); „Cazuri de egalitate a triunghiurilor", „Locuri geometrice plane" și „Suprafețe și corpuri de rotație" (la matematică).

Pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice care vor să utilizeze aceste emisiuni în cadrul procesului didactic și să organizeze vizionări colective cu elevii, „Gazeta învățămîntului" va publica, în săptămîna care precede fiecare emisiune, indicații de conținut și metodice asupra acesteia, elaborate de specialiștii Institutului de științe pedagogice.

Construcțiile școlare ale anului 1970

Pentru anul 1970, în planurile consiliilor populare și ale municipiului București s-au prevăzut din fonduri centralizate investiții pentru învățămînt în valoare de 387,4 milioane lei. Cu aceste importante fonduri se va asigura darea în folosință a unui mare număr de obiective: 1027 săli de clasă și 6084 locuri în internate pentru învățămîntul de cultură generală, 112 săli de clasă și 3 028 locuri în internate pentru învățămîntul profesional și tehnic de specialitate, 1.800 de locuri în grădinițe, 460 de locuri în casele de copii, 28 săli de clasă și 300 de locuri în școlile speciale. De asemenea, cu sprijin din fond central vor fi construite 416 săli de clasă pentru învățămîntul de cultură generală.

Pe lîngă aceste obiective, în planul de stat sînt prevăzute fonduri în sumă de cca. 6 milioane lei pentru diferite amenajări și 14,5 milioane lei pentru dotări cu utilaje și pentru plata proiectelor.

Pentru realizarea construcțiilor școlare din mediul rural, care se execută cu fonduri din contribuția voluntară a populației, sînt repartizate materiale necesare pentru un număr de 1.283 săli de clasă, precum și credite rambursabile în sumă totală de 20 milioane de lei.

Elevi ciberneticieni

Încă din anul 1963, în cadrul Liceului „Unirea" din Brașov a luat ființă un cerc de cibernetică, în a cărui istorie a fost înscrisă de curînd cea de a 18-a creație. Este vorba de o mașină construită de cei peste 30 de membri ai cercului, sub supravegherea profesorului Ladislau Muranszky. Supranumită „Mașina entuziaștilor", aceasta este un aparat electromagnetic destinat verificării simultane a cunoștințelor unei clase de 42 de elevi. La construcția ei s-au folosit peste 7 km de conductori electrici și peste 4 mii de lipituri.

Cercul de elevi ciberneticieni din Brașov nu este unic în țară. Vorbind despre el nu putem să nu amintim că și alți elevi, din alte orașe, s-au constituit în cercuri a căror preocupare o reprezintă pasionantele probleme ale ciberneticii. Amintim astfel, între altele, de cele două cercuri organizate și conduse la Cluj de prof. dr. Elena Popovici — cercul „Micii calculatori", cuprinzînd elevi din clasele VI-VIII și „Cercul de cibernetică" destinat elevilor din clasele IX-XII. În repetate rînduri membrii acestor cercuri au fost reuniți în jurul mașinii de calcul „Dacic-1" sau în laboratorul de construcții unde au asistat și au participat efectiv la activitatea de programare sau la cea de construire a unor mașini de calcul.

În laboratorul de chimie al Liceului nr. 1 din Turnu Severin

DIRECTORUL COORDONATOR

Rolul imens pe care îl are școala în formarea omului societății socialiste multilateral dezvoltate, în educația socialistă a cetățenilor, a întregii societăți, impune perfecționarea multilaterală a învățămîntului, în strînsă legătură cu dezvoltarea economică și socială a patriei, cere cadrelor didactice competență, muncă plină de dăruire, un ridicat spirit de răspundere, ordine și disciplină, îmbunătățirea continuă a formelor de organizare și conducere a învățămîntului de toate gradele. O importanță fundamentală are stabilirea celor mai corespunzătoare forme organizatorice și metode de lucru, care să țină seama de cerințele fiecărei etape pe care o străbate învățămîntul, de problemele arzătoare pe care le ridică viața școlilor.

La Congresul al X-lea al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu atrăgea atenția asupra necesității de a îmbunătăți neconținut metoda de conducere a societății, a fiecărui domeniu de activitate, de a raționaliza aparatul de stat. **„O problemă deosebit de importantă a conducerii societății, — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la Congres — a perfecționării relațiilor de producție în orînduirea noastră este organizarea rațională a aparatului de stat, simplificarea și apropierea sa de mase, reducerea sistematică a personalului administrativ-funcționărese și creșterea continuă a personalului direct productiv, apropierea organelor centrale de conducere ale unităților de producție, de activitatea economico-socială concretă".** În acest scop conducerea partidului nostru a desfășurat în anul care a trecut o uriașă activitate, care a cuprins toate domeniile.

Nu cu mult timp în urmă, spre a da viață indicațiilor date de conducerea partidului nostru cu privire la raționalizarea aparatului de stat și îmbunătățirea continuă a activității acestuia, Ministerul Învățămîntului a trecut la reorganizarea inspectoratelor școlare județene. La reașezarea întregii lor activități, preconizînd măsuri judicioase pentru descongestionarea acestora, în vederea transformării lor în adevărate instituții de concepție, organizare și conducere a învățămîntului de pe teritoriul județelor. În același timp, a fost instituită o funcție nouă — directorul coordonator. El are menirea de a organiza și controla desfășurarea procesului de învățămînt la unitățile școlare de pe raza unei comune, de a se ocupa, cu sprijinul comitetului executiv comunal, de buna gospodărire și administrare a școlilor.

În acest context, directorului coordonator îi revine sarcina de a informa, pe baza datelor recensămintelor școlare și a datelor furnizate de directorii unităților de învățămînt din comună, proiectul planului de școlarizare, propunerile privind înființarea de noi unități școlare și preșcolare, amplasarea clădirilor ce se construiesc pentru învățămînt (săli de clasă, laboratoare, ateliere, internate). Bineînțeles că, în exercitarea acestei atribuții, directorul coordonator are și obligația de a contribui la perfecționarea continuă a rețelei unităților școlare în funcție de condițiile geografice și sociale ale comunelor în care își desfășoară activitatea, de factorii demografici. Problemele care se pun în această privință nu sînt puține la număr. Se știe că în prezent există, în sate și cătune mai îndepărtate de centrul de comună, multe școli de 4 ani cu efective reduse de elevi (6—7), în care procesul de învățămînt se desfășoară sub îndrumarea unui singur învățător la toate cele patru clase. Treptat, ținînd seama și de ampla acțiune de sistematizare a localităților rurale, aceste unități „liliputane" vor trebui comasate în unități mai puternice.

Amplasarea școlilor generale de 10 ani, consolidarea unităților existente constituie pentru directorul coordonator prilej de afirmare a calităților sale organizatorice, a capacității lui de a prevedea dinamica dezvoltării școlilor din comună, a responsabilității de care este animat. Experiența întocmirii propunerilor de înființare a școlilor generale de 10 ani în acest an școlar a scos la iveală nu puține erori în stabilirea unităților care urmau să funcționeze cu clasele a IX-a și a X-a ale școlii de 10 ani. De aceea, directorul coordonator are datoria să chibzuiască bine unde propune să se înființeze, în viitor, școala de 10 ani. Nici unul din factori (rezervor de elevi, săli de clasă, cadre, laboratoare, posibilități de organizare a practicii) nu trebuie neglijat atunci cînd se stabilesc unitățile la care vor funcționa clasele IX și X ale școlii de 10 ani. În prospectarea condițiilor de o mare însemnătate este cunoașterea preferințelor, a intențiilor absolvenților clasei a VIII-a, a dorinței părinților acestora în legătură cu tipul de școală pe care doresc să-l urmeze copiii lor. Or, această cunoaștere nu poate fi realizată fără o temeinică organizare

Prof. ION RIZESCU

(Continuare în pag. 2-a)

CONSILIUL PENTRU MUNCA ÎN RÎNDURILE ELEVILOR

— Interviu cu tov. FLOAREA ISPAS secretar al C.C. al U.T.C. —

Recent, la sediul Comitetului Central al U.T.C. a avut loc constituirea Consiliului pentru munca în rîndul elevilor. La adunarea de constituire au participat tovarășii Ion Iliescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, prof. univ. Miron Constantinescu, ministrul învățămîntului, precum și alți reprezentanți ai forurilor superioare de învățămînt, ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor, cercetători științifici, activiști ai U.T.C., cadre didactice și numeroși elevi.

Pentru a face cunoscute cititorilor noștri principalele obiective ale activității acestui important organism de studiu și consultare, redacția noastră a solicitat un interviu tovarășei Floarea Ispas, secretar al C.C. al U.T.C., președinta Consiliului pentru munca în rîndul elevilor.

— Ce considerente au stat la baza hotărîrii privind crearea consiliilor pentru munca în rîndul elevilor?

— După cum se știe, hotărîrile conducerii partidului cu privire la munca de educație, au pus în fața noastră sublinierea nevoii lărgirii atribuțiilor Uniunii Tineretului Comunist, a sferei de preocupări a acesteia în direcția stimulării spiritului de inițiativă al tineretului, al lărgirii democrației interne de organizație, al promovării autoconducerii pentru a valorifica mai bine, din punct de vedere educativ, potențialul intern de care dispun colectivele de uteciști. Apreciindu-se justețea măsurilor adoptate în această direcție, în raportul prezentat la Congresul al X-lea al P.C.R. de către tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a subliniat necesitatea adîncirii acestor preocupări „pentru ca fiecare organizație U.T.C. să devină un organism dinamic, capabil să antreneze întregul tineret la învățătură, la muncă, la o intensă activitate obștească, să desfășoare o tot mai bogată activitate de educație comunistă de pregătire pentru viață a tinerei generații".

În acest context, o dată cu sporirea sarcinilor învățămîntului, cu generalizarea școlii obligatorii de 10 ani, cu extinderea școlilor postgenerale, cu perfecționarea adusă structurii învățămîntului profesional și tehnic, precum și ca urmare a creșterii ponderii elevilor în rîndul tineretului de vîrsta utecistă, sporește corespunzător rolul organizațiilor U.T.C., chemate să contribuie, alături de școală și corpul profesoral, la procesul multilateral al educării comuniste și al formării tineretului ca militant activ pentru idealurile socialiste. Stimulînd inițiativa uteciștilor, spiritul lor de autoconducere și autoeducare, organizațiile U.T.C. au misiunea de a-i antrena la o activitate educativă vie, cu un bogat conținut de idei, care să completeze în mod firesc ceea ce întreprinde școala prin procesul de învățămînt.

Numărul mare al elevilor de vîrstă utecistă, caracterul și complexitatea problemelor acestei categorii de tineri reclamă îmbunătățirea continuă atît a conținutului muncii de educație desfășurată de Uniunea Tineretului Comunist în rîndul tineretului școlar, cît și a formelor și metodelor de activitate, perfecționarea permanentă a structurilor și cadrului organizatoric.

Pornind de la aceste considerente, în scopul asigurării unei îndrumări corespunzătoare și diferențiate a activității organizațiilor U.T.C. în raport cu problemele specifice ce se ridică în diferitele tipuri de școli, al antrenării mai largi la această activitate a elevilor și a unor cadre cu experiență în munca de educație, Plenara C.C. al U.T.C. din octombrie 1969 a hotărît crearea consiliilor pentru munca în rîndul elevilor la nivel comunal (acolo unde există cel puțin trei unități școlare), orășenesc, municipiilor, județean și central ca organisme consultative, de lucru, ale comitetelor U.T.C. Prin însăși compoziția și modul lor de acțiune consiliile vor împleti cît mai fructuos entuziasmul elevilor cu experiența, tactul și competența cadrelor didactice, în scopul îmbunătățirii activității în afară de clasă și extrașcolare, a vieții organizațiilor din școli.

— Spre ce domenii specifice își vor orienta activitatea consiliile pentru munca în rîndurile elevilor?

— Valorificînd în mai mare măsură ceea ce este pozitiv în munca de pînă acum a organizațiilor U.T.C. ale elevilor, consiliile vor studia multiplele aspecte ale activității în afară de clasă și extrașcolare în diferitele tipuri de școli, vor experimenta metode și forme noi, propunînd comitetelor U.T.C. pe lîngă care sînt constituite, organelor de învățămînt, soluții și sugestii privind îmbunătățirea procesului instructiv-educativ cu elevii. Așadar, consiliile vor fi organisme de studiu, dar în același timp și de acțiune în sensul cunoașterii, valorificării și generalizării celor mai bune experiențe din viața organizațiilor U.T.C. din școli, a inițiativelor celor mai interesante, astfel încît activitatea uteciștilor elevi să fie cît mai apropiată de vîrsta și nevoile spirituale ale acestui important detașament de uteciști.

În activitatea lor consiliile vor avea, desigur, în vedere faptul că școala este factorul principal de instrucție și educație a tinerei generații, ca instituție specializată, de stat, investită cu misiunea socială de a asigura în mod programat bazele educației comuniste, organizațiile U.T.C. fiind chemate, prin tot ceea ce întreprind, să completeze, să aprofundeze și să lărgească ceea ce se realizează prin procesul de învățămînt, în acord cu opțiunile și interesele elevilor, cu dorințele lor firești de a aborda și alte domenii ale cunoașterii, mai puțin tratate în programele și manualele școlare. În același timp, sîntem conștienți că activitatea consiliilor va fi eficientă în măsura în care va contribui la îmbunătățirea muncii organizațiilor U.T.C. pentru ca acestea, alături de școală și de corpul profesoral, *să dezvolte la toți elevii un înalt spirit de responsabilitate patriotică față de îndeplinirea îndatoririlor lor principale — aceea de a învăța, de a se forma pe băncile școlii ca oameni integri, pregătiți multilateral pen-*

(Continuare în pag. 2-a)

Preocupări actuale ale organelor sindicale din învățămînt

Un succint tur de orizont întreprins acum, în preajma plenarei Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățămînt și cultură și a conferințelor de dări de seamă și alegeri ale sindicatelor din învățămînt, scoate în evidență preocupările tot mai stăruitoare ale organizațiilor sindicale în domeniul perfecționării cadrelor didactice.

La **CRAIOVA**, bunăoară, Sindicatul învățămînt a inițiat recent, în colaborare cu Inspectoratul școlar județean și cu Comitetul județean de cultură și artă, un ciclu de expuneri pe teme actuale ale educației, pedagogiei și didacticii. Acest ciclu, care se află în plină desfășurare, cuprinde expuneri ca: „Pregătirea omului anului 2 000 — o problemă a actualității", „Curente și tendințe în metodologia procesului instructiv-educativ", „Elemente noi în teoria și practica docimologică pe plan mondial", „Tineretul, obiect al cercetării științifice în lumea contemporană", „Sociologia educației", „Psihologia personalității școlarului", „Logica științei și logica pedagogică". Pentru prezentarea acestor expuneri au fost solicitați profesori din învățămîntul universitar și cadre științifice de înaltă calificare, ca de pildă prof. univ. dr. Pavel Ștefan, prof. univ., dr. Paul Popescu-Neveanu, conf. univ. dr. Ovidiu Bădină, conf. univ. dr. Ion Dumitrescu, dr. D. Muster, secretar științific al Institutului de științe pedagogice, lector univ. Aculin Cazacu, prof. Emilian Dimitriu, cercetător principal la Institutul de științe pedagogice.

Și la **ORADEA** acțiunile pentru informarea și documentarea personalului didactic au cîștigat în amploare și profunzime. Alături de simpozioane și conferințe cu teme ca „Educația și problemele vieții contemporane" sau „Relația profesor-elev în contextul actual al școlii noastre", merită relevată inițiativa luată de Comitetul sindicatului învățămînt de a organiza, împreună cu Inspectoratul școlar județean și cu Casa corpului didactic un ciclu de conferințe cu caracter de perfecționare. Menționăm, printre problemele care vor fi tratate cu acest prilej, „Dinamica formării și autoformării personalității": „Puncte de vedere noi în educația estetică": „Tehnica muncii intelectuale în procesul instruirii și autoinstruirii". Pentru buna organizare și desfășurare a acestui ciclu de expuneri a fost obținut concursul unor cadre didactice de prestigiu din centrele universitare Iași și București și de la Institutul pedagogic din Bacău.

Recent, la Bacău a avut loc, în cadrul pregătirii simpozionului național al personalului didactic, și o expunere privind procedeele de efectuare a cercetărilor pedagogice, prezentată de prof. dr. docent Ion Berca iar în curînd, la Casa corpului didactic din localitate va fi inaugurat lectoratul cu titlul „Probleme contemporane ale educației".

Preocupări pentru menținerea la nivelul informației actuale de specialitate, pentru documentarea în problemele moderne ale pedagogiei se vădesc nu numai în orașele mari, cu școli numeroase, ci și la nivelul unor comune. Recent, la **STIRBAT — SUCEAVA** a avut loc o discuție metodico-științifică cu privire la instruirea programată. La această discuție organizată de biroul grupelor sindicale, în care au fost abordate problemele instruirii programate în raport cu metodele învățămîntului tradițional, au fost antrenate și cadrele didactice de la școlile din satele Poieni și Chilișeni

în fața cadrelor didactice din municipiul **BACĂU** și comunele înconjurătoare. Pentru a asigura o ținută științifică ridicată acestor manifestări, inițiatorii lor — Comitetul sindicatului învățămînt și Inspectoratul școlar județean — au obținut concursul unor cadre didactice de prestigiu din centrele universitare Iași și București și de la Institutul pedagogic din Bacău.

IMPLICAŢIILE CERCETĂRII ŞTIINŢIFICE ÎN ACORDAREA GRADELOR DIDACTICE

Impus de noile realităţi din ţara noastră, sistemul de perfecţionare postuniversitară şi de promovare a valorilor învăţămîntului situează atribuirea gradelor didactice şi îndeosebi acordarea gradului I între acţiunile de prestigiu şi de răspundere. Concepută ca mijloc implicit de dezvoltare a învăţămîntului, obţinerea gradelor didactice îl determină pe profesor ca prin activitatea sa să contribuie nemijlocit la îmbunătăţirea continuă a procesului de instruire şi educaţie, integrîndu-se astfel el însuşi într-un proces de transformare şi perfecţionare.

În acest sens ne amintim de tradiţiile înaintate ale şcolii româneşti, cînd obţinerea gradului I şi a gradului superior reprezenta o consacrare ce implica nu numai pe profesor, ci şi pe elevii săi, şcoala şi satul sau colectivitatea în care lucra. Realizările obţinute trebuiau confruntate cu realităţile, prin eficienţa lor transformatoare. O asemenea concepţie, legiferată în prezent la nivelul realităţilor şi sarcinilor şcolii noastre, conferă gradului I, ca cel mai înalt grad, prestigiul cuvenit. Acordarea lui trebuie să însemne confirmarea unei activităţi eficiente şi valoroase, didactice, ştiinţifice şi social-culturale. Este legiferat şi aspectul stimulator al acestor activităţi, prin importanţa pe care o are obţinerea gradelor didactice în ocuparea prin concurs a posturilor şi catedrelor, precum şi acordarea gradului I pe baza obţinerii titlului de doctor în ştiinţe; desigur, aceste măsuri vor avea implicit rezultate pozitive şi în viaţa şcolii şi a societăţii noastre.

Plecînd de la aceste premise vom aborda aici una din componentele mai dificile ale gradului I, lucrările ştiinţifice, lăsînd la o parte aspectul didactic şi cultural-social.

Într-un articol anterior [1]), care anticipa sensurile actuale ale cercetării ştiinţifice în domeniul învăţămîntului, indicam tehnica elaborării unor astfel de lucrări; în cele ce urmează vom prezenta unele aspecte noi ale problemei, determinate de importanţa ce se acordă în prezent cercetării ştiinţifice.

Elaborarea unor astfel de lucrări nu este lipsită de dificultăţi în conţinut şi formă, ca de exemplu: dificultatea observării, a selectării şi individualizării unor fenomene din complexul activităţii pedagogice şi de specialitate; dificultăţi în a imagina unele ipoteze de lucru în direcţia rezolvării problemelor ce se pun; dificultăţi în tehnica experimentală şi în interpretarea rezultatelor; dificultatea firească, în acest context, de a elabora noi soluţii creatoare în direcţia rezultatelor căutate; dificultăţi în adoptarea celor mai adecvate metode ale specialităţii în investigarea fenomenelor cercetate; informarea asupra stadiului de rezolvare a problemei tratate atît în literatura de specialitate din ţară, cît şi în cea de peste hotare; folosirea şi citarea riguroasă a materialelor din alte lucrări; adecvarea stilului la natura conţinutului.

Parte din insuficienţele ce ţin de *forma de elaborare* pot să se transforme în *vicii de conţinut*. Cu toate că astfel de dificultăţi şi insuficienţe sînt tipice, ele nu sînt generale. O experienţă îndelungată în îndrumarea elaborării unor lucrări, acumulată la Universitatea din Bucureşti, arată că multe din lucrările de gradul I publicate sau comunicate la sesiuni ştiinţifice constituie documente importante în perfecţionarea învăţămîntului, rezistînd timpului prin idei noi şi originale, prin mijloace şi metode moderne de lucru. Am da doar cîteva nume de profesori din învăţămîntul special cu astfel de lucrări: Marcu I., Anastasiu Gh., Rodica Dinu Cotuţiu, Mihu Ionocenţiu, Ţîrdea Vasile, Timofte C., Precup Virginia, Pricop M. şi alţii. Au existat însă şi lucrări, ce-i drept foarte puţine la număr, a căror paternitate se prezenta nesigură, după cum au existat lucrări care au necesitat îmbunătăţiri substanţiale în conţinut şi formă, impunînd amînări pe perioade mai lungi, în timp ce unele lucrări au trebuit să fie respinse ca necorespunzătoare.

Dacă privim acest tablou în lumina importanţei şi orientării cercetării ştiinţifice la noi, definite cu claritate de secretarul general al P.C.R. la trecerea prin Marea Adunare Naţională a acestei legi, înţelegem că *se impune o serioasă revedere a modului însuşi cum sînt pregătite viitoarele cadre didactice pentru cercetare ştiinţifică*, chiar şi în limitele obţinerii gradelor didactice. Trebuie observat că fără o pregătire temeinică în acest domeniu multe din lucrările pentru gradul I vor fi ameninţate de formalism. Consecinţa esenţială a acestui fapt o constituie pierderea unor aspecte ale experienţei nemijlocite specifice dezvoltării învăţămîntului şi vieţii noastre sociale în etapa actuală. Desigur, poate exista şi o oarecare compensare, în sensul că în prezent la noi există o reţea de cercetători cu profil psihologic, sociologic, pedagogic etc. cointeresaţi în cercetarea fenomenului pedagogic şi social. Totuşi trebuie observat că prezenţa lor în urmărirea şi studierea fenomenelor este prin forţa lucrurilor periodică, în timp ce învăţătorul şi profesorul nu numai că trăieşte în centrul acestor realităţi, dar în parte le şi conduce şi orientează. Şi acest aspect de continuitate, ca şi pasiunea muncii pot explica existenţa astăzi a unor realizări — muzee, colecţii, monografii de prestigiu — ai căror cititori şi autori sînt în mare parte profesori şi învăţători. Aşa sînt, de exemplu, Muzeul din Fălticeni (prof. V. Ciurea), Muzeul din Piatra Neamţ (prof. Matasă), colecţia de linguri de la Cîmpulung Moldova (aparţinînd unui profesor de istorie), colecţia muzeală de la Mirosloveşti Neamţ (înv. Bodoaşcă) şi multe, multe altele.

Dacă astfel de realizări debutează în genere prin pasiune, aceasta trebuie să fie cu necesitate dublată de investigarea şi organizarea ştiinţifică. Şi astfel de raţiuni, pe lîngă cele ce privesc învăţămîntul, sînt suficiente pentru pregătirea temeinică a cadrelor didactice în vederea cercetării ştiinţifice. Dificultăţile cele mai mari în elaborarea lucrărilor ştiinţifice pe care le-am schiţat mai sus le întîmpină educatoarele, învăţătorii şi profesorii cu studii la secţii fără frecvenţă şi în institutele pedagogice serii mai vechi. O situaţie oarecum diferită întîlnim, mai ales în ultimii ani, în universităţi, unde cercetarea ştiinţifică a studenţilor a devenit o activitate obligatorie şi sistematică sub îndrumarea unui conducător ştiinţific, în genere conferenţiar sau profesor.

Ţinînd seama de ansamblul condiţiilor prezentate aici, considerăm că şi în institutele pedagogice şi în liceele pedagogice îndrumarea pentru cercetarea ştiinţifică trebuie să devină o preocupare de cea mai mare răspundere [2]). Ea trebuie, după opinia noastră, să fie încredinţată psihologilor, pedagogilor şi metodiştilor de specialitate. În acest scop cercurile ştiinţifice, lucrările de diplomă, formele de seminar la anii mai mari etc. vor trebui să devină adevărate laboratoare de iniţiere şi aplicare a metodelor clasice şi moderne în observarea şi investigarea experimentală a fenomenelor şi în interpretarea şi soluţionarea lor. O şcoală activă a cercetării, care se va prelungi mai apoi în viaţa şcolii, a satului şi a colectivităţii.

În numerele viitoare vom reveni cu indicaţii asupra tehnicii elaborării lucrărilor ştiinţifice.

Conf. univ. dr. DORIN DAMASCHIN

---

[1]) Lucrările ştiinţifice şi condiţiile elaborării lor în „Gazeta învăţămîntului" din 14 octombrie 1966.

[2]) În liceele pedagogice, în îndrumarea pentru cercetarea ştiinţifică va trebui să se ţină seama de nivelul şi scopurile cercetărilor ce vor fi întreprinse de viitori absolvenţi.

DIRECTORUL COORDONATOR

(Urmare din pag. 1-a)

şi desfăşurare a muncii de orientare şcolară şi profesională — acţiune la care directorul coordonator trebuie să mobilizeze eforturile tuturor cadrelor didactice. Din păcate, intenţiile părinţilor sînt cunoscute prea puţin, dorinţele elevilor doar în linii generale şi, de aici, nesiguranţă în estimarea cifrelor de şcolarizare.

O dată stabilit, planul de şcolarizare şi reţea trebuie să fie realizat în întregime. Directorul coordonator are sarcina de a mobiliza eforturile tuturor colectivelor didactice de pe raza comunei pentru aducerea la şcoală a tuturor copiilor. El trebuie sprijinit în această importantă acţiune de comitetul executiv al consiliului popular comunal, de toţi deputaţii, de organizaţiile de masă şi obşteşti, dar, mai ales, de consiliile de conducere ale cooperativelor agricole de producţie, care au datoria să asigure transportul către şcoală al tuturor copiilor ţăranilor cooperatori. Situaţia actuală, cînd încă există un număr mare de elevi neşcolarizaţi, nu poate să mulţumească pe nimeni. Instruirea fiecărui viitor cetăţean al patriei nu este o chestiune doar a cadrelor didactice, ci o importantă sarcină a tuturor membrilor societăţii socialiste, care vizează viitorul naţiunii noastre, capacitatea ei de a se adapta cerinţelor lumii de mîine, ale societăţii comuniste.

Hotărîtoare, însă, pentru destinele tinerei generaţii este pregătirea pe care o asigură şcoala. Directorul coordonator are obligaţia de a veghea la realizarea planului de învăţămînt, a programelor şcolare, a tuturor indicaţiilor Ministerul Învăţămîntului. El trebuie să vadă cum sînt respectate de către ceilalţi directori, de către cadrele didactice indicaţiile din documentele de partid şi de stat cu privire la învăţămînt, cum este organizat şi cum se desfăşoară procesul de instrucţie şi educaţie, cum se preocupă directorii şcolilor din subordine de îndrumarea activităţii cadrelor didactice, care este contribuţia fiecărui învăţător şi profesor la activitatea educativă desfăşurată în şcoală şi în afară de şcoală. Neîndoielnic că, în specialitatea sa, directorul coordonator trebuie să asiste la ore, avînd datoria de a da îndrumări de conţinut, de a face aprecieri cu privire la nivelul de pregătire al elevilor. În urma controalelor pe care le efectuează, el este investit cu dreptul de a încheia procese verbale de inspecţie, în care să facă aprecieri în legătură cu activitatea educatoarelor, învăţătorilor şi profesorilor, cu nivelul de pregătire al elevilor, cu modul în care sînt gospodărite şi administrate şcolile.

În întreaga sa muncă de conducere şi îndrumare a procesului de învăţămînt directorul coordonator trebuie să fie un promotor al noului, un vrednic răspînditor al experienţei acumulate de cadrele didactice de pe raza comunei. El trebuie să întreprindă acţiuni menite să ducă la creşterea măiestriei profesionale, a nivelului ştiinţific şi politico-ideologic al acestora.

Pornind de la ideea că formarea viitorului cetăţean are loc în contextul vieţii sociale, că în afară de şcoală asupra personalităţii elevului acţionează şi alţi factori — organizaţiile de copii şi tineret, familia, mass-media etc. — directorul coordonator are datoria de a se ocupa de armonizarea influenţelor acestor factori. Un loc important în activitatea sa îl ocupă conlucrarea cu organizaţiile de copii şi tineret. Planurile comune de activitate ale şcolilor şi organizaţiilor de copii şi tineret trebuie să reflecte preocupările pentru educaţia patriotică şi internaţionalistă a elevilor, pentru formarea concepţiei lor ştiinţifice despre lume şi viaţă, pentru cultivarea înaltelor trăsături morale specifice omului societăţii socialiste. Mobilizarea tuturor cadrelor didactice la înfăptuirea sarcinilor educative extraşcolare este încă o coordonată a muncii directorului coordonator.

Asigurarea unor condiţii materiale normale desfăşurării procesului de învăţămînt constituie o sarcină de căpetenie a directorului coordonator. Întocmind, împreună cu ceilalţi directori de şcoli din comună, bugetul anual al unităţilor de învăţămînt, el are datoria să urmărească folosirea raţională a fondurilor în scopul bunei gospodăriri a şcolilor, al dotării lor cu material didactic şi utilaj de laborator, al aprovizionării cu combustibil la timp şi în cantităţi suficiente. În acţiunea de gospodărire a şcolilor el poate cere concursul părinţilor, al comitetelor de cetăţeni, al comisiilor de femei de pe raza comunei.

Respectarea strictă a legilor statului nostru în domeniul învăţămîntului, respectarea normelor juridice în completarea şi mînuirea actelor de studii şi a celorlalte documente şcolare va trebui să preocupe de asemenea pe directorii coordonatori. Ei vor urmări ca documentele şcolare (cataloage, matricole, certificate de absolvire etc.) să fie completate la timp şi corect, păstrate în condiţii bune, prevenindu-se săvîrşirea de fraude.

Atribuţii importante revin directorului coordonator în domeniul evidenţei, al mişcării şi stimulării cadrelor didactice. Completarea la zi a cărţilor de muncă, efectuarea lucrărilor de trecere de la o categorie de salarizare la alta pe baza actelor de vechime şi a caracterizării consiliului profesoral, întocmirea listei cu posturile şi catedrele vacante, propunerea suplinitorilor — iată cîteva din atribuţiile directorului coordonator care pot fi îndeplinite corect numai respectînd Legea învăţămîntului, Statutul personalului didactic, instrucţiunile şi ordinele Ministerului Învăţămîntului.

Înfăptuirea sarcinilor complexe de care am amintit mai sus impune directorului coordonator să-şi organizeze temeinic munca de îndrumare şi control a unităţilor de învăţămînt din comună. El trebuie să procedeze în aşa fel încît să nu neglijeze activitatea instructiv-educativă din propria şcoală, să nu se substituie celorlalţi directori de şcoli din comună. Rezervînd 2—3 zile pe săptămînă pentru deplasări la celelalte şcoli, directorul căruia i se încredinţează sarcina de coordonare trebuie să conducă exemplar activitatea didactică din şcoala sa, să o transforme într-o unitate model, într-un adevărat centru metodic în jurul căruia să graviteze munca metodică a catedrelor pe specialităţi, a învăţătorilor pe clase. De pe poziţia exemplului personal el poate să înrîurească şi activitatea celorlalte colective didactice, promovînd exigenţa, ordinea şi disciplina, spiritul colegialităţii, al respectului şi stimei reciproce.

Eficienţa activităţii de îndrumare şi control a directorului coordonator depinde în bună măsură de modul în care reuşeşte să dinamizeze pe ceilalţi directori, colectivele de învăţători şi profesori din subordinea lor, la îndeplinirea exemplară a sarcinilor izvorîte din Directivele C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea învăţămîntului, la îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ. Vladimir Ilici Lenin arăta că în activitatea de conducere există întotdeauna şi un element pedagogic care reprezintă un mijloc de sporire a eficacităţii acesteia, un mijloc de stimulare a conştiinţei profesionale a celor pe care-i conducem. De aceea, în sistemul muncii sale cu celelalte colective şcolare, directorul coordonator trebuie să ţină seama de „poziţia interioară", de problemele principale care frămîntă la un moment dat aceste colective, să ştie să facă legătura între preocupările colectivelor didactice ale şcolilor din comună şi ţelurile urmărite de el prin activitatea de îndrumare şi control. El poate să îndeplinească această cerinţă numai dacă cunoaşte foarte temeinic sarcinile domeniului său de activitate, dacă are capacitatea de analiză şi e capabil să găsească soluţii optime de soluţionare a multiplelor probleme pe care le ridică procesul instructiv-educativ. În acelaşi timp, în calitatea sa de conducător şi îndrumător, directorul coordonator trebuie să străduiască să creeze colectivelor didactice din comună condiţiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor trasate.

Este ştiut că activitatea de conducere are două laturi: cea concretă (expunerea sarcinilor, a căilor de soluţionare, luarea deciziilor), cît şi cea a educării şi autoeducării. Munca de educare a colectivelor constă în discuţii, aprecieri laudative sau critice. Prin munca lor educativă, directorii coordonatori au datoria să stimuleze autoeducarea colectivelor didactice, cît şi cea a fiecărui membru al colectivului, fiecare om dintr-un colectiv nefiind doar un obiect pasiv al educaţiei date de conducătorul şcolii, ci un om care gîndeşte şi acţionează ca un subiect de sine stătător. Ne-am oprit asupra acestor idei deoarece fără efortul colectiv al tuturor slujitorilor şcolii, fără măiestria lor didactică, fără un nivel tot mai ridicat de cunoştinţe de specialitate şi politico-ideologice nu este posibilă rezolvarea problemelor complexe care stau azi în faţa învăţămîntului nostru. Singur, directorul coordonator, oricît de priceput ar fi, nu poate să determine o îmbunătăţire a activităţii şcolilor. Măiestria lui constă în a mobiliza, şi dinamiza cadrele didactice.

Tocmai de aceea, fără a neglija sarcinile organizatorice, directorul coordonator, sprijinit de organizaţiile de partid şi cele sindicale, are obligaţia de a desfăşura o intensă activitate pentru educarea cadrelor didactice în spiritul eticii profesionale, care cere ţinută ştiinţifică, larg orizont de cultură, comportare ireproşabilă în şcoală şi societate, principialitate, combativitate faţă de concepţiile vechi, retrograde, faţă de ideile străine de ideologia marxist-leninistă, înaltă responsabilitate civică. Aprecierea exigentă a muncii pe care o desfăşoară fiecare educatoare, învăţător şi profesor, a comportării sale în societate, discutarea în consiliile profesorale a abaterilor de la etica profesională trebuie să fie o preocupare permanentă a directorului coordonator. Înainte de a aplica măsurile administrative prevăzute în „Statutul personalului didactic" este necesar să acţioneze opinia colectivului didactic, cel care greşeşte să fie supus judecăţii colegilor, să primească aspra critică a acestora. Astăzi, mai mult ca oricînd, de atitudinea faţă de muncă, de abaterile fiecărui cadru didactic răspunde întregul colectiv, pentru că este în joc, în fond, prestigiul şcolii ca principal factor de cultură şi civilizaţie în societatea noastră. Locul sesizărilor, al anonimelor insidioase ar trebui să-l ia critica deschisă, tovărăşească, grija de a soluţiona orice neajuns prin efortul colectivului didactic. Acum, cînd sînt atîtea probleme importante de rezolvat, cînd se cere fiecărui dascăl maximum de efort pentru a ridica nivelul activităţii instructiv-educative, directorul coordonator, ca şi inspectorul şcolar, trebuie să se ocupe de problemele organizatorice şi de conţinut ale învăţămîntului şi nu de rezolvarea anumitor neînţelegeri dintre cadrele didactice. Am zăbovit asupra acestor aspecte întrucît în condiţiile raţionalizării aparatului de stat timpul de lucru este preţios, el trebuie folosit intensiv numai în scop instructiv-educativ.

Directorul coordonator răspunde în faţa inspectoratului şcolar judeţean şi a organelor comunale de partid şi de stat pentru munca pe care o desfăşoară. El trebuie să ceară sprijinul acestor organe în îndeplinirea atribuţiilor sale, să informeze periodic atît comitetul executiv al consiliului popular, cît şi comitetul comunal de partid în legătură cu desfăşurarea activităţii din şcoli. Toate acţiunile sale trebuie să fie fundamentate pe principiul respectării neabătute a legii.

Multiplele sarcini pe care le au de îndeplinit directorii coordonatori pun şi în faţa inspectoratelor şcolare răspunderi sporite în îndrumarea activităţii acestora. În acest sens, controlul riguros al îndeplinirii atribuţiilor, îmbinat cu îndrumarea concretă, cu studierea şi generalizarea experienţei lor pozitive, organizarea temeinică şi îmbunătăţirea conţinutului instructajelor cu directorii coordonatori.

Dînd activităţii lor un conţinut valoros, elaborîndu-şi un stil de muncă corespunzător cerinţelor conducerii ştiinţifice a activităţii şcolare, directorii coordonatori vor aduce o contribuţie de seamă la îmbunătăţirea continuă a învăţămîntului nostru.

CONSILIUL PENTRU MUNCA ÎN RÎNDURILE ELEVILOR

(Urmare din pag. 1-a)

tru muncă şi viaţă, cu un larg orizont politic şi ideologic, cu un profil moral înaintat.

— Ce ne puteţi spune despre conducerea şi îndrumarea activităţii consiliilor pentru munca în rîndul elevilor?

— După cum am arătat, consiliile pentru munca în rîndul elevilor sînt organisme consultative şi nu de decizie, subordonate comitetelor U.T.C. corespunzătoare. Pe baza studierii şi cunoaşterii temeinice a activităţii organizaţiilor U.T.C. din şcoli, a cerinţelor pe care le reclamă munca educativă, a experimentării unor forme şi metode noi de muncă, prin antrenarea largă a elevilor şi cadrelor didactice la urmărirea şi participarea la diferitele acţiuni educative, valorificînd mai bine potenţialul material şi uman din localităţile sau şcolile respective, consiliile pot propune comitetelor U.T.C. pe lîngă care fiinţează măsuri eficiente pentru îmbunătăţirea activităţii tineretului şcolar.

Activitatea Consiliului pentru munca în rîndul elevilor al C.C. al U.T.C. este îndrumată de Biroul Comitetului Central şi urmăreşte traducerea în viaţă a sarcinilor pe care acest organ ales şi le propune în diferite etape pentru munca cu această categorie de tineri. Dacă consiliului de pe lîngă C.C. al U.T.C. şi consiliilor judeţene le vor reveni îndeosebi sarcini de studiere şi dezbatere a diferitelor probleme referitoare la activitatea educativă extradidactică, munca consiliilor municipale, orăşeneşti şi comunale va avea un caracter operativ, în direcţia sprijinirii nemijlocite a organizaţiilor din şcoli în organizarea concretă a acţiunilor politice, profesionale, culturale şi sportive în localitatea respectivă, antrenînd în mod activ elevii în special la concepere şi desfăşurarea propriilor lor activităţi.

— În ce va consta şi cum se va realiza colaborarea între consiliile pentru munca în rîndul elevilor şi organele de învăţămînt?

— Unul dintre consideren tele care au stat la baza hotărîrii privind constituirea consiliilor pentru munca în rîndul elevilor a fost şi necesitatea asigurării unei conlucrări mai strînse şi mai fructuoase între organele U.T.C. şi de învăţămînt în îndrumarea procesului de educare şi formare a elevilor. Referindu-mă la formele concrete de realizare a acestui deziderat, amintesc că prin însăşi structura acestor organisme, în componenta cărora intră numeroase cadre didactice cu experienţă în munca educativă din diferitele categorii de şcoli, se asigură o participare directă a corpului profesoral la concepere, buna orientare şi desfăşurare a activităţii consiliilor pentru munca în rîndul elevilor. Totodată, reprezentanţii organelor de învăţămînt vor fi invitaţi să participe în mod activ la toate întrunirile consiliilor şi mai ales la acţiunile practice organizate de acestea în sprijinul organizaţiilor U.T.C. şi al şcolilor, avînd astfel posibilitatea nu numai să cunoască în detaliu preocupările acestor organisme, dar şi să ajute la aplicarea practică a proiectelor lor.

Concluziile ce se vor desprinde cu prilejul studiilor, experimentelor, consultărilor şi al activităţii practice desfăşurate de consilii vor fi dezbătute pe larg cu reprezentanţii organelor de conducere şi îndrumare a învăţămîntului, o parte din ele servind, cu siguranţă, ca sugestii pentru conducerile şcolilor, inspectoratele şcolare şi Ministerul Învăţămîntului în îmbunătăţirea şi perfecţonarea continuă a procesului instructiv-educativ.

Consiliile pentru munca în rîndul elevilor şi mai ales organizaţiile U.T.C. din şcoli vor solicita şi în viitor sprijin din partea cadrelor didactice, acesta reprezentînd una din condiţiile importante ale desfăşurării cu bune rezultate a activităţii educative în afară de clasă şi extraşcolară. Sîntem convinşi că organizaţiile U.T.C. din şcoli, consiliile pentru munca în rîndul elevilor vor beneficia de un ajutor sporit, acordat cu mult tact şi competenţă, de multă solicitudine din partea colectivelor didactice, a profesorilor, a conducerilor de şcoli şi a organelor de învăţămînt.

---

seco ven te

Liceului Nr. 40 din Capitală i s-a atribuit numele de „Dumitru Petrescu"

Luni dimineaţă, la Liceul nr. 40 din Capitală a avut loc o solemnitate în cadrul căreia s-a atribuit acestui liceu numele „Dumitru Petrescu", în semn de preţuire a memoriei acestui vechi militant al mişcării comuniste şi muncitoreşti din ţara noastră, fruntaş de seamă al luptei pentru edificarea socialismului în România.

La solemnitate au participat reprezentaţi ai Ministerului Învăţămîntului, activişti de partid, vechi comunişti, membri ai familiei lui Dumitru Petrescu, locuitori ai cartierului în care acesta a trăit multă vreme.

Despre personalitatea şi activitatea lui Dumitru Petrescu au vorbit Paul Cojocaru, prim-secretar al Comitetului de partid, primarul sectorului 8 din Capitală, prof. Ion Dragotoiu, directorul liceului, Ovidiu Şandru, vechi membru de partid şi eleva Rodica Garniciuc, de la Şcoala generală nr. 175.

A fost dezvelită apoi placa pe care este înscris noul nume al liceului.

Prin hotărîri ale C.C. al P.C.R. şi Consiliului de Miniştri, pentru eternizarea memoriei lui Dumitru Petrescu, numele său va fi atribuit, de asemenea, Şcolii generale nr. 175 din Capitală, unor străzi din Bucureşti, Oradea şi Sf. Gheorghe şi se va dezveli un bust în Capitală.

Micii desenatori din Podu-Vadului

Zilele trecute am primit la redacţie un plic voluminos, în care se aflau cîteva planşe cu desene deosebit de ingenioase şi originale. Autorii lor sînt cîţiva elevi de la Şcoala generală din cartierul Podu-Vadului, oraşul Breaza. În scrisoarea care însoţea desenele, profesoara Lucia Pescaru, iniţiatoarea cercului de desen din şcoala amintită, ne împărtăşea cîteva aspecte din activitatea entuziastă a micilor desenatori.

Cercul a fost creat anul trecut şi încă de la primele şedinţe a fost frecventat de numeroşi şcolari din toate clasele. În afara desenului după natură sau din imaginaţie, elevii au învăţat să execute şi desene cu diverse aplicaţii (de fulgi, frunze, paie etc.) Metoda aceasta solicită îndemînarea copiilor, atenţia şi fantezia lor, constituind în acelaşi timp un bun exerciţiu de observare a mediului înconjurător.

La sfîrşitul acestui an elevii din Podu-Vadului vor organiza cu desenele lor o expoziţie.

Acţiuni de informare şi perfecţionare a cadrelor didactice

Inspectoratul şcolar judeţean Cluj a organizat recent, în colaborare cu filialele locale ale societăţilor ştiinţifice ale cadrelor didactice şi cu sprijinul catedrelor de specialitate de la Universitatea „Babeş-Bolyai" din Cluj, o serie de simpozioane şi acţiuni de informare ştiinţifică a cadrelor didactice. Au fost dezbătute, cu acest prilej, teme ca „Instruirea programată la limba română şi limbile străine" „Elementele de calcul şi programare matematică în liceul de cultură generală", „Rezultatele obţinute în predarea programată a unor teme din cadrul chimiei anorganice" etc. De asemenea, profesorii de fizică au audiat conferinţa „Resursele, repartizarea şi importanţa energiei nucleare", expusă de prof. dr. docent Victor Mercea.

Avînd în vedere conţinutul şi utilitatea simpozioanelor şi a conferinţelor de informare ştiinţifică, Inspectoratul şcolar judeţean îşi propune să dezvolte mai intens, pe viitor, colaborarea în acest domeniu cu specialiştii din învăţămîntul superior.

Un muzeu de ştiinţe naturale

Situată la poalele vestitelor păduri ale Voronei şi Tudorei, Şcoala generală din comuna Vorona, judeţul Botoşani, şi-a creat un muzeu foarte util în predarea lecţiilor de ştiinţe naturale. În numeroasele excursii pe care le-au făcut, şcolarii, îndrumaţi de cadrele didactice, au colectat pentru muzeu roci de prin piraie şi poieni, plante, fructe de pădure, fragmente de scoarţă de la arbori de diferite esenţe, coarne de cerb, păr aspru de mistreţ etc. Sînt de asemenea expuse în muzeu cuiburi de păsări meşteşugit lucrate, precum şi alte piese care contribuie mult la înţelegerea lecţiilor.

Expoziţia unui profesor-pictor

O prezenţă artistică interesantă marchează prima expoziţie a profesorului de desen Gheorghe Ştefan, găzduită chiar în holul şcolii unde profesează ca dascăl — Şcoala generală nr. 49 din Bucureşti. Profesorul artist îşi manifestă vocaţia în dezvăluirea formelor sculpturale din lemn, metal şi piatră.

Unele din lucrările sale denotă influenţa puternică a personalităţilor artistice ale lui Brîncuşi şi Paciurea. Există însă, în expoziţia lui, şi lucrări cu puternice valenţe personale. Am înscrie la loc de frunte, printre acestea, „Îmbrăţişarea", subtila mlădiere a formelor de lemn, portretul circular în care calcarul cuprinde învăluitor granitul, profunda expresie a formelor de ceramică din „Iubire" sau lucrarea intitulată „Arbore".

Evident, opera plastică în piatră, lemn şi metal a lui Gheorghe Ştefan nu este o manifestare de început, ci prima afirmare a unei îndelungate şi valoroase activităţi de creaţie artistică.

seco ven te

Sesiune de lichidare

Ministerul Învăţămîntului aduce la cunoştinţă celor interesaţi că profesorii, învăţătorii şi educatoarele în funcţie la data de 15 martie 1969 care nu au obţinut definitivarea în învăţămînt — fie că au fost respinşi de 3 ori la acest examen, fie că din diferite motive nu s-au prezentat la el şi au pierdut astfel dreptul să-l mai dea — se vor putea prezenta, în mod excepţional, la sesiunea de lichidare, organizată în acest scop în vacanţa de primăvară a elevilor din anul şcolar 1969 —1970.

Înscrierile pentru această sesiune urmează să se facă prin direcţiunile şcolilor la inspectoratele şcolare

Inspectoratele şcolare judeţene (municipiul Bucureşti), după verificarea dosarelor candidaţilor înscrişi vor efectua inspecţiile speciale.

Examenul se va desfăşura după programele în vigoare pentru examenul de definitivare în învăţămînt.

ÎN DEZBATEREA PLENAREI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

PROBLEMATICA ACTUALĂ ÎN EDUCAȚIA POLITICO-IDEOLOGICĂ A PIONIERILOR

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI MIHAI GERE,

membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C. C. al P. C. R.

În zilele de 9 și 10 ianuarie 1970 a avut loc plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor. Pe ordinea de zi a plenarei au fost înscrise probleme ale educației ideologico-politice în activitatea pionierească și activitatea educativă și metodică din casele pionierilor. De asemenea, plenara a aprobat planul de muncă al Consiliului Național al Organizației Pionierilor pe anul 1970.

La plenară au participat membrii Consiliului Național al Organizației Pionierilor, activiști de partid și de stat, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, ai unor organizații obștești și instituții culturale, ai inspectoratelor școlare județene, președinți ai consiliilor județene ale Organizației Pionierilor, comandanți de unități și detașamente, directori ai caselor pionierilor, cercetători din domeniul pedagogiei, sociologiei, psihologiei, esteticii etc., redactori ai presei centrale, radioului și televiziunii, precum și ai presei pionierești.

La lucrările plenarei au luat parte tovarășii Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ion Iliescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, Miron Constantinescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul învățămîntului, Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, Ion Teoreanu, șeful secției învățămînt a Consiliului de Miniștri, Mia Groza, vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor.

Lucrările plenarei au fost deschise de Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, adjunct al ministrului învățămîntului, care a făcut o informare în legătură cu activitatea desfășurată de Biroul Consiliului Național al Organizației Pionierilor de la ultima plenară.

La dezbaterile din plenară și la discuțiile pe secții au luat cuvîntul 98 de tovarăși.

În cadrul discuțiilor a vorbit **Ion Iliescu**, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului. Consider — a spus printre altele vorbitorul — că problema educației ideologico-politice a copiilor constituie obiectivul principal al activității Organizației Pionierilor. La vîrsta pionieriei este deosebit de importantă formarea primelor fundamente ale concepției despre lume, despre viață, întrucît aceasta are implicații foarte serioase pentru întreaga evoluție a copilului, a tînărului, viitor cetățean al patriei noastre. Iată de ce tot ceea ce întreprindem trebuie să ducă la educarea copiilor în spiritul principiilor societății noastre, în spiritul normelor socialiste de convețuire, de comportare, în spiritul ideologiei partidului nostru.

Fireste, aceasta nu este o activitate simplă, ușoară. Ea ne cere să ținem seama de caracteristicile specifice vîrstei copilului, de dinamica receptivității lui în perioada pionieriei. Unele sînt problemele pe care le pune copilul de 9 ani, care intră în Organizație și cu totul altele problemele copilului de 14 ani, care se pregătește să intre în U.T.C. De asemenea, mi se pare justă ideea care a fost subliniată în referat, și pe care au amintit-o toți tovarășii, că în activitatea cu copiii trebuie să dăm prioritate formelor concrete, active, practice, verbalismul fiind în această activitate nu numai ineficace, dar și dăunător.

Aș dori să punctez — a spus în continuare vorbitorul — cîteva probleme pe care le consider comune atît activității pionierești, cît și activității organizațiilor U.T.C. Aș începe prin educarea prin muncă și pentru muncă, pe care o socotesc drept unul din obiectivele fundamentale ale activității noastre educative. Și aș vrea să mă refer în special la atitudinea față de munca productivă, la unele mentalități cu care ne întîlnim încă destul de frecvent. De regulă, conducerile de școli, inspectoratele școlare judecă eficiența activității numai prin numărul de absolvenți care pătrund în liceu. Desigur, societatea noastră are ca obiectiv permanent dezvoltarea gradului de instrucție a tineretului, iar cultivarea dorinței de a păși pe trepte tot mai înalte de pregătire intelectuală trebuie să fie una dintre preocupările noastre fundamentale. Dar o foarte mare parte a adolescenților vor intra după terminarea școlii generale de 10 ani nemijlocit în viața activă, în munca productivă. Cum îi pregătim noi pe acești copii ? Procesul intelectualizării generațiilor actuale și viitoare este un proces obiectiv, necesar progresului societății noastre. Dar el nu înseamnă îndepărtarea de domeniul hotărîtor al vieții societății, de domeniul producției materiale ci dimpotrivă, este determinat de progresele care au loc în domeniul producției materiale. Ridicarea gradului de pregătire științifică și culturală a noilor generații este cerută de ridicarea gradului de tehnicitate a muncii. În acest fel trebuie înțeles rolul dezvoltării învățămîntului și al pregătirii tinerilor în anii de învățătură pentru a se încadra în domeniile hotărîtoare ale vieții noastre sociale. Se cer lărgite deci formele prin care școala acționează pentru pregătirea practică a copiilor, pentru a le forma deprinderi practice, ca și pentru a-i antrena la activități productive. Socotim pozitiv experimentul din județul Constanța, unde s-au creat ferme agricole școlare, mini-cooperative agricole ale elevilor din școlile generale sătești și ne propunem să transformăm această instituție într-o formă activă de participare a elevilor la activitatea practică ea avînd implicații educative foarte largi. De altfel, experiențe asemănătoare există și în alte țări : în R.D.G., în Franța, în Japonia, unde funcționează mini-întreprinderi, unități productive ale elevilor, organizate după principiile de organizare internă ale unităților productive moderne, cu linii de fabricație specializate, cu linii de montaj, cu grupuri de organizare a muncii și a producției, de asigurare a aprovizionării, a desfacerii ș.a.m.d. Și experiența mondială ne arată, deci, necesitatea îmbinării pregătirii teoretice cu pregătirea practică, ca o cerință tot mai acută a școlii moderne. Noi am inițiat organizarea fermelor școlare experimentale pe care le vom extinde și în alte județe, dîndu-le o structură bazată pe principiile de organizare a cooperativelor agricole de producție. Căutăm soluții similare și pentru mediul urban, cu sprijinul unor unități republicane sau de industrie locală.

Desigur, există și multe alte căi de educare a copiilor prin muncă și pentru muncă — și mă refer în primul rînd la acțiunile de masă, la munca patriotică. Se impune însă să înlăturăm din aceste acțiuni formalismul, să le asigurăm o mai mare eficiență, să dăm copiilor și tinerilor satisfacția că fac o treabă utilă.

În același context aș încadra preocuparea pentru dezvoltarea propagandei tehnico-științifice în rîndurile copiilor și tinerilor, ca și a acțiunilor practice în acest domeniu. Și aici sînt multiple lucruri de criticat. De pildă, la televiziune se manifestă interes îndeosebi pentru elementele de senzație în legătură cu revoluția tehnico-științifică contemporană și se prezintă numai domeniile de vîrf ale acesteia. Dar nu e suficient a vorbi numai despre tehnica selenară și nu despre necesitățile practice ale vieții noastre sociale. Tinerii care vor păși peste cîțiva ani în producție trebuie să cunoască implicațiile progresului tehnico-științific contemporan în toate domeniile de activitate inclusiv în întreprinderea din orașul sau satul lor. Pe această direcție, mi se pare, trebuie să ne orientăm mai mult activitatea.

Ocupîndu-se, în continuare, de educația copiilor și tineretului în spiritul patriotismului socialist, tovarășul Ion Iliescu a subliniat că aceasta este unul din obiectivele majore ale întregii activități educative a școlii, a Organizației Pionierilor, a organizației de tineret. În legătură cu aceasta, a spus vorbitorul, aș vrea să subliniez necesitatea cultivării sentimentului demnității patriotice, pe care partidul l-a ridicat pe o treaptă înaltă. Fireste, manifestăm interes față de tot ceea ce este creator în domeniul culturii, în domeniul artei, în domeniul gîndirii contemporane din alte țări, sentimentele de stimă față de alte popoare. În același timp însă trebuie să formăm în rîndurile tineretului nostru un sentiment de înaltă demnitate, o înaltă ținută cetățenească, o înaltă responsabilitate patriotică, să combatem tendințele de ploconire servilă în fața străinătății pe care o cultivau în trecut clasele exploatatoare. Sîntem chemați, totodată, să cultivăm în conștiința copiilor și tinerilor principiile de dreptate, de echitate socială, acele principii pentru care militează partidul nostru, pe care se fundamentează relațiile din societatea noastră, să contribuim la cultivarea modestiei, spiritului de colegialitate, a conștiinciozității în muncă, respectului față de normele socialiste de convețuire, respectului față de vîrstnici, generozității, spiritului de solidaritate, cinstei, corectitudinii — și aceasta nu în mod teoretic, ci în activitatea practică de zi cu zi, în viața școlară și extrașcolară. Din acest punct de vedere ni se pare deosebit de important rolul vieții pionierești, al măiestriei cu care activul pionieresc programează activitățile practice, concrete la care participă copiii. Cred că este indicat să abordăm împreună problemele metodologice ale activității cu pionierii de vîrstă mai mare, de 13—14 ani, care se pregătesc să intre în rîndurile U.T.C. Consider că abordarea mai concretă — și pe plan teoretic și pe plan practic — a metodologiei activităților în aceste perioade de vîrste este deosebit de importantă și pentru îmbunătățirea activității pionierești și pentru îmbunătățirea activității U.T.C. Au fost elaborate recent unele recomandări comune ; acestea, desigur, formează numai cadrul acțiunilor comune practice. Cu toții trebuie să conjugăm eforturile noastre în îmbunătățirea activității în această perioadă de vîrstă cu copiii și tinerii noștri. Este importantă, în această perspectivă, și dezvoltarea colaborării între Centrul de cercetări pentru problemele tineretului, grupul de cercetare de pe lîngă Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Institutul de științe pedagogice etc., ca și legarea mai strînsă a cercetării de cerințele activității noastre practice, astfel încît să se găsească soluții pentru îmbunătățirea metodologiei muncii cu pionierii și a muncii de U.T.C.

Conf. univ. **Traian Pop**, adjunct al ministrului învățămîntului, a transmis plenarei salutul conducerii Ministerului Învățămîntului și a subliniat că, alături de școală, mișcarea pionierească aduce, de la an la an, o contribuție tot mai valoroasă, pe multiple planuri, la creșterea și educarea pionierilor și școlarilor, la pregătirea lor ca viitori cetățeni de nădejde ai patriei noastre.

Apreciem pozitiv — a spus vorbitorul — modul în care se direcționează educația ideologică și politică a copiilor ca obiect și rezultat al întregii activități pionierești — scop urmărit, de altfel, prin întregul proces instructiv și educativ. Un alt element pozitiv care merită să fie evidențiat este strădania de a găsi și a recomanda metode și forme de realizare a educației ideologico-politice potrivite cu particularitățile și cu preocupările vîrstelor respective. Trebuie să recunoaștem că neajunsurile care se mai întîlnesc în activitatea educativă în general, și în special în domeniul educației ideologico-politice a elevilor, sînt cauzate tocmai de faptul că nu întotdeauna sînt luate în seamă caracteristicile specifice vîrstei copilăriei.

Experiența acumulată și rezultatele obținute în ultimii ani confirmă justețea indicațiilor date de conducerea partidului, ca Organizația Pionierilor, să-și desfășoare activitatea în strînsă colaborare cu școala și cu celelalte instituții și organizații educative și să primească un sprijin sustinut din partea acestora — a spus în încheiere vorbitorul. În ceea ce privește școala, care poartă principala răspundere pentru instruirea și educarea comunistă a elevilor, Ministerul Învățămîntului asigură plenara și Consiliul Național al Organizației Pionierilor de întregul său sprijin și pe viitor.

Mia Groza, vicepreședintă a Consiliului Național al Femeilor, a salutat plenara în numele Consiliului Național al Femeilor, relevînd importanta contribuție a Organizației Pionierilor la formarea tinerei generații.

Referindu-se în continuare la necesitatea de a se întări colaborarea între Consiliul Național al Organizației Pionierilor și ceilalți factori chemați să influențeze educația copiilor, vorbitoarea a evidențiat sprijinul pe care îl poate aduce Consiliul Național al Femeilor. Îndeosebi acesta poate cointeresa familia în acțiunile organizate pe linia pionieriei și în general în toate acțiunile ce se desfășoară cu copiii în afara școlii.

Vorbitoarea a propus să se organizeze unele acțiuni speciale pentru pioniere, în scopul pregătirii lor pentru viață. Trebuie să facem mai mult — a spus tov. Mia Groza — pe linia pregătirii fetelor, să le dezvoltăm aptitudini gospodărești, pentru ca ele să poată să-și îndeplinească rolul multiplu, tot mai complex, care le va reveni în momentul în care se vor integra în viața societății. De asemenea, cred că, dacă s-ar strînge colaborarea între toți factorii, s-ar putea preveni antrenarea copiilor în anumite activități anti-sociale. Desigur, ceea ce este caracteristic copiilor și tineretului nostru este atitudinea pozitivă față de viață, față de învățătură, față de toate fenomenele sociale, dar există totuși și unele manifestări necorespunzătoare și, chiar dacă ele nu sînt de natură să ne îngrijoreze, fiind vorba numai de fenomene izolate, avem totuși îndatorirea de a contribui la împiedicarea unor astfel de fenomene.

În încheiere vorbitoarea a urat celor ce muncesc în rîndurile pionierilor succese în activitatea viitoare asigurîndu-i încă o dată de tot sprijinul Consiliului Național al Femeilor.

Problemele puse în dezbaterea actualei plenare a Consiliului Național al Organizației Pionierilor prezintă o deosebită importanță pentru întreaga muncă desfășurată în rîndurile pionierilor și școlarilor.

După cum cunoașteți, anul pe care l-am încheiat de curînd a fost bogat în evenimente și în realizări deosebite pentru poporul nostru. El a fost anul celui de-al X-lea Congres al partidului, al celei de-a XXV-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, evenimente care au prilejuit bilanțul marilor înfăptuiri obținute de poporul nostru sub conducerea partidului, pe drumul socialismului. În același timp, prin hotărîrile Congresului au fost trasate jaloanele dezvoltării multilaterale a României pe perioada următorilor zece ani. Rezultatele remarcabile în domeniul economic, social și politic, al științei, culturii și învățămîntului, s-au obținut prin munca plină de abnegație a întregului nostru popor, care urmează cu încredere politica științifică, marxist-leninistă, promovată cu consecvență de partid.

Constatăm cu satisfacție că și în activitatea de educare a tinerei generații, a pionierilor și școlarilor, s-au obținut o serie de rezultate pozitive, fapt pus în evidență și de lucrările actualei plenare. Aceste rezultate sînt rodul eforturilor depuse de toți factorii educativi, o expresie vie a muncii duse cu interes, pricepere, pasiune și dăruire de către învățători, profesori, de cadrele care activează în rîndurile pionierilor, de Organizația Pionierilor și Consiliul ei Național.

Este de remarcat că, îndeosebi după reorganizarea activității pionierești, a sporit aportul organizației de pionieri în munca de formare și educare a tineretului școlar, purtător al cravatei roșii. Organizația Pionierilor contribuie într-o măsură crescîndă la popularizarea, într-o formă accesibilă, a politicii interne și externe a partidului nostru, a muncii susținute ce se desfășoară în toate domeniile pentru înflorirea patriei, la lărgirea orizontului de cunoștințe, cultivarea interesului față de învățătură, stimularea preocupărilor pionierilor și școlarilor față de știință, tehnică, artă și literatură. În același timp, s-a îmbunătățit conținutul educativ al activității organizate în timpul liber și în vacanțele școlare.

După ce a arătat că anul 1969 a fost un an rodnic pentru Organizația Pionierilor, fapt dovedit și de decorarea ei cu Ordinul Steaua Republicii Socialiste România clasa I, tovarășul Mihai Gere s-a oprit asupra sarcinilor ce revin mișcării pionierești în înfăptuirea Directivelor celui de al X-lea Congres al P.C.R..

Va trebui să depunem eforturi sporite în vederea cunoașterii și însușirii de către pionieri și școlari a politicii interne și externe a partidului, urmărind intensificarea activității în acest scop — a spus vorbitorul. Prin explicarea pe înțelesul copiilor a rolului partidului, a eforturilor depuse de întregul nostru popor în procesul de înfăptuire a mărețelor sarcini de dezvoltare multilaterală a țării, prin popularizarea rezultatelor obținute în județe și pe plan național vom întări la pionieri și școlari sentimentul de dragoste față de patrie și popor, le vom stimula dorința de a participa, după puterile și priceperea lor la activitatea creatoare a oamenilor muncii. În dezvoltarea patriotismului socialist al copiilor un loc important va trebui să ocupe popularizarea luptei duse de înaintașii noștri pentru libertate socială și națională.

În școlile noastre, copiii de diferite naționalități învață împreună, așa cum, în strînsă unitate, muncesc părinții lor în fabrici și uzine, în cooperative agricole, pretutindeni în țara noastră, bucurîndu-se deopotrivă de drepturile și libertățile proprii orînduirii socialiste. Să dezvoltăm activitatea organizației de pionieri îndreptată spre cultivarea frăției, a prieteniei strînse între copiii de toate naționalitățile, să-i formăm în așa fel, încît ei să-și dăruiască, atunci cînd vor păși în viață, toate forțele lor înfloririi, progresului multilateral al patriei comune.

Azi, în perioada grandioasei revoluții științifico-tehnice, cînd cunoașterea umană progresează într-un ritm neasemuit de rapid, educația științifică a maselor, inclusiv a tineretului școlar, capătă o importanță covîrșitoare. Realizările uluitoare ale științei și tehnicii contemporane, vasta rețea informațională, începînd cu presa și pînă la transmisiile de televiziune în direct de pe suprafața selenară, ne pun la dispoziție un întreg arsenal de mijloace eficiente și accesibile pentru intensificarea educației științifice, care sînt de un real sprijin în activitatea școlii. Raportul prezentat plenarei Consiliului Național reliefează, pe bună dreptate, succesele pe care le-a obținut Organizația Pionierilor pe acest tărîm, furnizîndu-ne o serie de exemple concludente. Apreciem rezultatele și acțiunile inițiate pentru dezvoltarea activității științifice și tehnice, dorind ca ele să capete o extindere și mai mare pe viitor. Totodată, subscriem la acea parte autocritică a materialului care evidențiază just carențele existente în acest domeniu, mai ales în ce privește folosirea cunoștințelor științifice despre natură și societate, pentru punerea bazelor unei concepții materialiste, ateiste despre lume.

Trebuie să spunem deschis că munca de educație materialist-științifică a pionierilor e rămasă în urmă față de posibilitățile de care dispunem, față de necesități. În unele școli și organizații de pionieri (mai ales la sate) se acordă insuficientă atenție popularizării rezultatelor științei și tehnicii, antrenării maselor de copii la activități practice, creatoare, de acest gen. Deseori nu se iau în considerație cunoștințele științifice însușite de elevi la orele de curs, sau se crede că educația ateist-științifică trebuie realizată exclusiv în cadrul disciplinelor de specialitate. Desigur, nu putem fi de acord cu o asemenea optică greșită. Socotim că Organizația Pionierilor, fără a repeta temele din manuale și fără a folosi metode caracteristice orelor de curs, are numeroase posibilități ca, în forme specifice particularităților de vîrstă, să asigure folosirea cunoștințelor științifice-tehnice ale copiilor pentru așezarea premiselor unei viziuni materialiste despre lume.

Consiliile și comandanții de pionieri au datoria ca în viitor să atragă într-o mai mare măsură la activitatea de educație științifico-ateistă institutele științifice, așezămintele culturale, cadrele de cercetători și specialiști din cele mai diverse domenii de activitate, mulți chiar în calitate de părinți, să folosească mai intens mijloacele informaționale de masă de care dispunem : presa, literatura, radio și televiziunea, cinematograful ș.a.

Aș vrea, de asemenea, să subliniez că trebuie să ne ocupăm cu toată grija de mijloacele care concură la educația estetică a pionierilor și școlarilor. Se impune ca în organizarea și desfășurarea activității cultural-artistice să acordăm o atenție sporită calității artistice a acestora, mesajului lor lăuntric.

Una dintre laturile esențiale ale activității educative desfășurate în rîndurile copiilor este pregătirea lor în calitate de viitori făuritori ai bunurilor materiale și spirituale, educația prin muncă și pentru muncă a generației tinere. În toate timpurile munca a fost temelia întregii existențe umane. Cu atît mai mult azi, în orînduirea noastră socialistă, ea reprezintă chintesența întregului edificiu social-politic, un deziderat educativ și în același timp un mijloc de educație de importanță capitală. Activitatea politico-educativă dusă în școală, în cadrul organizațiilor de pionieri, trebuie să aibă drept rezultat concret înțelegerea de către copii a valorii sociale a muncii, a principiului repartiției socialiste după cantitatea și calitatea muncii depuse de fiecare membru al societății noastre. În același timp se cere dezvoltarea mai accentuată la copii a respectului și stimei pentru cei ce muncesc, a grijii pentru avuția socială, pentru bunurile obștești.

Înțelegerea semnificației sociale a muncii, respectarea muncii, a creatorilor de bunuri materiale și spirituale reflectă una dintre cerințele noastre principale față de eficacitatea activității politico-educative. Aceasta nu-și atinge însă scopul final dacă nu dezvoltăm concomitent la copii o atitudine activă față de muncă, implicit față de munca fizică, dorința sinceră de a participa, în raport cu puterea lor, la efortul depus de întregul popor pentru înflorirea patriei noastre socialiste. Considerăm că Organizația Pionierilor are o contribuție meritorie în dezvoltarea la copii a simțului datoriei față de munca lor „specifică" — învățătura. Fireste, însușirea cunoștințelor este obligația „profesională" și civică nr. 1 a fiecărui pionier. Nu-i însă unica, după cum se mai consideră de către unii.

Copilul trăiește în familie. Tatăl și mama, pe lîngă îndeplinirea obligațiilor de serviciu, au de făcut față la numeroase treburi gospodărești. În multe familii, din considerente greșite, părinții îi absolvă cu desăvîrșire pe copii lor de a participa la munca gospodărească din familie, dîndu-le totul de-a gata. Nu este cazul să insistăm asupra acestei greșeli și asupra repercusiunilor pe care le are ea mai tîrziu, în viața tinerilor.

Ne întîlnim totodată cu cazuri cînd înseși cadrele didactice și comandanții de pionieri neglijează antrenarea copiilor la realizarea unor munci de interes obștesc. Acțiuni tradiționale în acest domeniu au fost date uitării, din păcate.

Desigur, nu ne gîndim nici un moment la munci care să depășească puterea copiilor, sau care să-i sustragă de la învățătură. Sînt însă nenumărate treburi utile în care pionierii ar putea fi atrași într-o măsură mai mare și într-un mod mai organizat. Considerăm că obișnuirea copiilor cu munca fizică, antrenarea lor la diferite acțiuni de utilitate socială, constituie unul dintre mijloacele de bază ale pregătirii tineretului nostru pentru munca productivă, pentru viață.

Cu prilejul constituirii Consiliului Național al Organizației Pionierilor din Republica Socialistă România, tovarășul Nicolae Ceaușescu schițînd sarcinile mișcării pionierești sublinia pe drept cuvînt că **„întreaga operă de educație a copiilor, desfășurîndu-se sub influența ideologiei clasei muncitoare, a concepției sale despre lume și viață, este necesar să fie strîns legată de clocotitoarea noastră activitate socială, de creația materială a maselor..."** Legarea strînsă, prin mii de fire trainice, a activității pionierești zilnice de clocotitoarea și minunata noastră viață socială va asigura nu numai ridicarea pe o treaptă superioară a muncii politico-educative, dar totodată va ancora mai temeinic „corabia cutezătorilor" în realitatea societății noastre socialiste.

Una dintre sarcinile importante ale Organizației Pionierilor este aceea de a ajuta școlii și familiei în educarea la copii a celor mai nobile trăsături de caracter și deprinderi de conduită comunistă. Ea cere din partea comandanților tact pedagogic, multă răbdare și perseverență, o conlucrare strînsă cu diriginții și profesorii, cu părinții.

Fără îndoială, nu pot fi ignorate rezultatele evidente pe care le-au obținut unitățile și detașamentele în modelarea fizionomiei morale a pionierilor. Dacă insistăm totuși asupra acestei laturi a educației pionierești o facem datorită faptului că pe viitor așteptăm un efort mai susținut pe acest tărîm.

Cunoașteți cu toții documentele Congresului al X-lea al partidului nostru ; din studierea lor v-ați putut da seama ce importanță majoră acordă partidul educației moral-cetățenești a maselor și statornicirii principiilor moralei comuniste în relațiile dintre oameni. Este absolut necesar ca în fiecare unitate și detașament să se acorde atenția cuvenită aspectelor de morală și conduită, comandanții să dezvolte o puternică opinie publică împotriva oricăror manifestări străine de principiile noastre etice.

Departe de noi gîndul de a sugera organizarea de adunări și acțiuni speciale, inițierea unei „campanii" în acest domeniu. Socotim că educarea la copii a celor mai nobile trăsături de caracter și deprinderi de conduită trebuie realizată prin intermediul acțiunilor curente, al muncii generale de zi cu zi. Considerăm că absolut toate formele de activitate a pionierilor, începînd de la adunări și șezători pînă la excursii și concursuri sportive trebuie să contribuie la educarea trăsăturilor morale ale pionierilor.

Fiecare copil este un individ în devenire, o personalitate în plin proces de formare, cu un univers lăuntric foarte complex. În organizarea muncii pionierești în detașament, în repartizarea sarcinilor, în aprecierile noastre trebuie să ținem seama, într-o măsură mai mare, nu numai de cerințele generale ale particularităților de vîrstă, dar și de particularitățile morale ale fiecărui membru al detașamentului. Pentru a putea influența cu succes evoluția pionierilor sub aspectul trăsăturilor morale și deprinderilor de conduită comandanții trebuie să cunoască bine individualitatea pionierilor, să fie apropiați sufletește de aceștia, cunoscîndu-le cele mai intime gînduri, năzuințe și necazuri. Fără o asemenea cunoaștere a copiilor, fără o asemenea abordare a muncii de comandant, activitatea de educație etică se va desfășura „în general".

Aș dori să subliniez că în activitatea politico-educativă cu oamenii în genere și cu atît mai mult în cea dusă cu pionierii munca individuală, de la om la om, este o metodă eficace, confirmată de practică. Mulți dintre comandanții noștri uită deseori de această posibilitate de influențare. În multe cazuri o discuție intimă și sinceră, fără pretenția de a face neapărat morală copilului, poate da rezultate neașteptat de bune.

Este bine, de aceea, că în cadrul plenarei ați discutat pe larg și concret asupra modalităților în care trebuie desfășurată munca de educație, pornind de la particularitățile de vîrstă ale copiilor, că ați realizat un schimb de păreri cu privire la perfecționarea formelor și metodelor de muncă. Trebuie să recunoaștem că, deși s-au realizat multe lucruri pozitive, sîntem încă tributari formalismului, monotoniei, că în munca organizației se mențin forme și metode neadecvate vîrstei, că adesea se scapă din vedere aspectul captivant, distractiv, al activităților întreprinse. Va trebui să ne continuăm eforturile pentru răspîndirea largă a acelor metode a căror eficacitate s-a confirmat în activitatea practică pionierească. Atitudinea critică față de metodele ineficiente trebuie completată cu spirit novator, care să asigure concomitent un bogat conținut de idei și astfel de forme care facilitează dezvoltarea inițiativei și a spiritului creator al copiilor. În acest scop este necesară organizarea unei activități sistematice de cercetare științifică — inclusiv cu mijloacele sociologiei — a muncii de educație politico-ideologică desfășurate în rîndul pionierilor, care să ducă la găsirea soluțiilor corespunzătoare reclamate de pedagogie și psihologie.

În munca nobilă și de mare răspundere de formare a tinerei generații un rol deosebit de important revine familiei, care participă activ la modelarea cunoștințelor celor mici. De aceea, Organizația Pionierilor trebuie să întărească continuu colaborarea cu familia pentru a obține, împreună, o eficiență educativă sporită. Apreciem, în această privință, inițiativa bună a Consiliului județean al Organizației Pionierilor din Hunedoara, de a realiza un consens în activitatea familiei și organizației. Să studiem atent și profund experiența conlucrării cu școala și cu ceilalți factori educativi, pentru a mări eficiența diferitelor acțiuni pe care le întreprinde Organizația Pionierilor.

Aceeași preocupare trebuie s-o avem pentru folosirea sistematică, permanentă și la un nivel calitativ mai ridicat, a marilor posibilități pe care le oferă presa centrală și locală, radioul, televiziunea în activitatea noastră educativă.

Desfășurarea unei munci rodnice politico-ideologice în rîndul copiilor este condiționată în principal de nivelul de pregătire a tuturor cadrelor care desfășoară această activitate. Se știe că marea parte a acestor cadre muncesc neobosit pentru a se pregăti din punct de vedere politic, ideologic, metodic. În același timp, însă, vrem să subliniem că îmbunătățirea activității organizației cere ca în permanență Consiliul Național, consiliile județene, să se ocupe cu toată atenția de perfecționarea pregătirii cadrelor. Să dezvoltăm la comandanți, la toți cei ce muncesc în rîndul pionierilor, conștiința înaltei răspunderi ce le revine în formarea vlăstarelor tinere ale poporului.

În continuare vorbitorul a arătat : La plenară au fost discutate și unele probleme actuale privitoare la activitatea caselor de pionieri. Aceste instituții extrașcolare aduc an de an o contribuție mai substanțială la opera de educație comunistă a generației tinere, la cultivarea talentelor și spiritul creator al copiilor, la o judicioasă organizare a timpului lor liber. Atît materialul prezentat cît și discuțiile au scos în evidență o serie de acțiuni și inițiative pozitive ale unor case de pionieri, oprindu-se în același timp și asupra sarcinilor de viitor.

Apreciem intenția Consiliului Național și a consiliilor județene de a spori rolul caselor de pionieri ca centre metodice avansate ale întregii munci pionierești și activități extrașcolare. Sîntem de acord că aceste instituții trebuie să-și întărească legăturile lor cu școlile, dîndu-le un ajutor mai susținut pe viitor, că pe lîngă activitățile ce se desfășoară în cerc, fiecare casă de pionieri trebuie să organizeze acțiuni de masă cu caracter variat și atractiv și pentru copiii din localitatea respectivă care nu iau parte la activitatea cercurilor. Îndeosebi în perioada vacanțelor școlare, ele trebuie să devină adevărați magneți, care să polarizeze în jurul lor un număr cît mai mare de copii.

Materialul prezentat aici despre casele de pionieri a acordat un spațiu mare dezbaterii diferitelor aspecte privind activitatea în cercuri. Se apreciază pozitiv faptul că, datorită eforturilor depuse, s-a reușit să se asigure ca cca 1/3 din cercurile existente să aibă un caracter tehnico-aplicativ. Ținem să atragem atenția că acest procentaj nu trebuie considerat nici o clipă o limită maximă, el nu trebuie să ne mulțumească. Avem obligația de a spori necontenit numărul cercurilor de acest gen, concentrînd eforturile îndeosebi către înființarea unor cercuri legate de cele mai avansate domenii ale științei și tehnicii, cum ar fi electronica aplicată, chimia, automatica, telecomanda etc. Considerăm necesar să subliniem că experiența pozitivă în acest domeniu trebuie să fie mai operativ extinsă. Sînt bine venite propunerile Consiliului Național referitoare la legarea mai strînsă a caracterului cercurilor tehnico-aplicative de specificul economic al zonei geografice respective, cît și la organizarea de cercuri mai accesibile fetelor. Experiența practică a numeroaselor case de pionieri atestă că preocuparea susținută a conducerii lor pentru mobilizarea tuturor resurselor și posibilităților locale, pentru antrenarea întreprinderilor și instituțiilor, a cadrelor de înaltă calificare din localitate, deschide cîmp larg inițiativei, poate accelera considerabil modernizarea și diversificarea activității din casele de pionieri.

Planul de muncă al Consiliului Național pe anul 1970, aprobat de plenară, cuprinde obiective și sarcini pe compartimente judicios stabilite. Acum este foarte important ca Biroul Consiliului Național să ia toate măsurile politice și organizatorice care să garanteze aplicarea în viață a sarcinilor cuprinse în plan, astfel încît să sporească eficacitatea educativă a întregii activități pe care o vom desfășura.

Ne este cunoscută tuturor grija pe care o poartă conducerea partidului și statului nostru față de educarea copiilor și a tinerei generații, pornind de la înțelegerea rolului pe care-l are această activitate pentru progresul general în perspectivă a țării. Tocmai datorită atenției manifestate în acest sens dispunem de condiții materiale în vederea desfășurării unei activități multilaterale, rodnice, de educare a tineretului școlar. Sîntem convinși că și în viitor rezervele de care dispunem vor fi valorificate într-o măsură și mai accentuată de Consiliul Național și de consiliile județene, de unități și detașamente, de toate cadrele mișcării noastre pionierești, că acestea, dovedind înțelegerea semnificației politico-sociale a misiunii lor nobile, vor depune toate eforturile pentru ridicarea necontenită a muncii de educație a pionierilor și școlarilor la nivelul înaltelor sarcini trasate de partidul nostru, răspunzînd astfel prin rezultate mereu mai bune grijii neslăbite a conducerii partidului pentru tînăra generație — viitorul patriei noastre socialiste.

INFORMARE • DOCUMENTARE

În atelierele Institutului pedagogic din Talin (U.R.S.S.) se acordă o atenție deosebită lucrărilor practice cu caracter artistic

U. R. S. S. — Concurs de materiale și utilaje didactice

Colegiul Ministerului Învățămîntului al U.R.S.S., prezidiul Academiei de științe pedagogice din U.R.S.S., Comitetul Central al Sindicatelor lucrătorilor din învățămînt, din școlile superioare și din instituțiile științifice ale Uniunii Sovietice și Consiliul Central al Asociației unionale pentru răspîndirea cunoștințelor științifice au organizat un concurs republican pentru cele mai bune materiale și utilaje didactice destinate școlilor de cultură generală.

Acest concurs, deschis la 1 ianuarie 1970, se va desfășura pînă la 1 martie 1971. Scopul lui este antrenarea largă a pedagogilor, a oamenilor de știință, a constructorilor la elaborarea unor noi materiale și utilaje didactice și la modernizarea materialelor și utilajelor existente. Concursul este deschis lucrătorilor din institutele de cercetare, de la birourile de construcții, din întreprinderile industriale, profesorilor și studenților din universități și din institutele pedagogice, profesorilor, lucrătorilor din cadrul organelor de învățămînt etc.

La concurs se prezintă materiale pentru desfășurarea demonstrațiilor, a experiențelor și a lucrărilor practice, modele, hărți, tabele, albume, diapozitive, filme, scenarii, precum și mijloace tehnice de învățămînt — aparate de filmat, diaproiectoare, magnetofoane, televizoare, videomagnetofoane, utilaje didactice complete pentru cabinete pe specialități, laboratoare, ateliere etc. Toate aceste materiale și utilaje sînt menite să favorizeze ridicarea continuă a nivelului științific al predării.

FRANȚA — Modernizarea predării matematicii

Comisia instituită în Franța pentru a propune soluții în vederea modernizării învățămîntului matematicilor — așa numita „Comisie Lichnerowicz", după numele președintelui ei — a prezentat recent un proiect de reformă a predării matematicii în clasele primare. Acest proiect, menit să pregătească introducerea în școală a matematicilor moderne, aduce ușurări programelor actuale : scăderea, studiată acum în cursul preparator, trece la cursul elementar ; trapezul, triunghiul și cubul trec de la cursul elementar la cel mijlociu etc. Ceea ce caracterizează însă noile programe este, îndeosebi, redactarea lor simplificată. În loc să impună exerciții și tehnici precise, ele cuprind trei mari rubrici — noțiuni de bază care trebuie să fie însușite de elevi, exerciții de observare a obiectelor geometrice și exerciții de măsurare — dînd astfel mai multă libertate învățătorilor.

Obiectivul învățămîntului matematicii în școala primară, declară raportul comisiei Lichnerowicz, „nu mai este esențialmente acela de a-i pregăti pe elevi pentru viața activă făcîndu-i să-și însușească tehnicile de rezolvare a unor probleme catalogate și sugerate de «viața curentă», ci de a le asigura o înțelegere reală a noțiunilor matematice legate de aceste tehnici" Învățătorul trebuie să-i facă pe copii ca, plecînd de la observarea și de la analiza unor situații care le sînt familiare, să degajeze concepte matematice, să le recunoască și să le utilizeze în situații variate.

Programele propuse de comisia Lichnerowicz vor fi aplicate de la deschiderea anului școlar 1970/1971. Ele vor fi publicate de Ministerul Educației Naționale începînd din cursul acestei luni, împreună cu o serie de comentarii substanțiale, destinate să înlocuiască vechile „instrucțiuni" care arătau învățătorilor cum poate fi prezentată elevilor fiecare noțiune.

R. P. BULGARIA — O cercetare despre prevenirea oboselii elevilor din învățămîntul seral

Una dintre problemele importante ale pedagogiei și didacticii învățămîntului seral o constituie prevenirea și combaterea oboselii muncitorilor-elevi, care vin la școală după 8 ore de muncă încordată în producție. Cercetînd această problemă, un colectiv de pedagogi din R.P. Bulgaria prezintă, într-un studiu editat recent de Editura didactică din Sofia, concluziile la care a ajuns. Se arată, printre altele, rezultatele unor anchete întreprinse în rîndurile elevilor înșiși. Întrebați în care momente din timpul activității școlare se simt cel mai obosiți, 80% dintre cei anchetați au situat acest moment în ora a patra de curs, 15% în prima oră de curs și doar 5% în orele a doua sau a treia. Cît privește ziua din săptămînă în care se resimte cel mai mult oboseala, 68% din subiecți au indicat ziua de vineri, 18% ziua de miercuri, 13% luni și doar 1% zilele de marți, joi și sîmbătă. În ceea ce privește remedierea oboselii, 80% dintre elevii anchetați au propus reducerea numărului zilelor de școală la 5 pe săptămînă, 10% au propus un program de 5 ore zilnic pe parcursul a 4 zile din săptămînă, iar 10% au cerut reducerea la 3 ore a programului zilnic pe parcursul a 6 zile săptămînal.

S-a constatat că oboseala nu este legată atît de procesul de predare-însușire a anumitor discipline, ci în special de modul de desfășurare a procesului didactic. Elevii declară că se simt mai obosiți la disciplinele la care nu înțeleg pe deplin explicațiile, la cele în care orele de curs nu sînt suficient de atractive și interesante și la cele în care profesorii manifestă o exigență care întrece nivelul posibilităților lor reale.

Conferința pedagogică a țărilor arabe

La 12 ianuarie a început să se desfășoare la Marrakech o conferință a miniștrilor educației și planificării economice din statele arabe, organizată de U.N.E.S.C.O. Această conferință, ale cărei lucrări vor lua sfîrșit la 20 ianuarie, este a treia manifestare regională de acest gen, după cele de la Beirut în 1960 și Tripoli în 1966.

Trei mari probleme vor fi abordate la conferința de la Marrakech : dezvoltarea învățămîntului tehnic și profesional, egalitatea pentru fete în ceea ce privește accesul la învățămînt, alfabetizarea funcțională.

După statisticile cele mai recente, efectivele învățămîntului primar, secundar, tehnic și profesional superior au ajuns în țările arabe de la 8 600 000 în 1960—1961 la 13 700 000 în 1966—1967. În 1970, efectivele școlare și universitare vor depăși cifra de 15 milioane.

Specialiștii U.N.E.S.C.O. consideră că numai creșterea calitativă a sistemului de învățămînt poate să permită dezvoltarea resurselor umane și formarea personalului necesar economiei țărilor arabe. Această creștere presupune reforma programelor, introducerea tehnicilor pedagogice moderne și pregătirea profesorilor de specialitate.

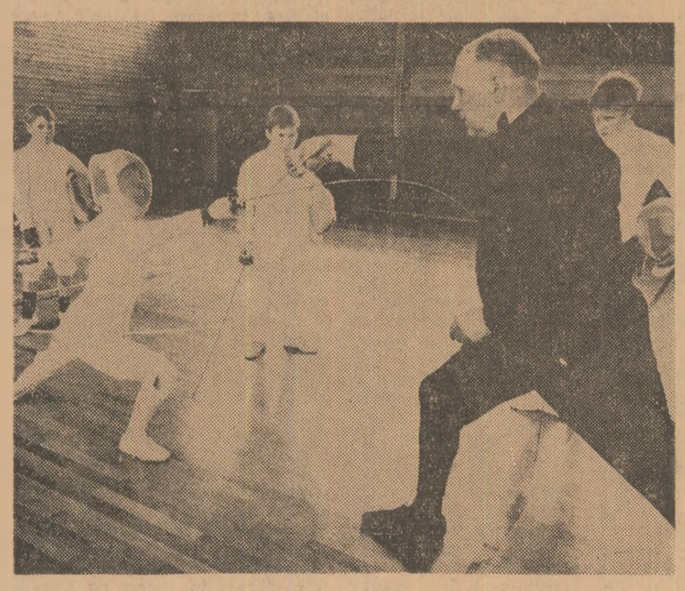

Scrimeri la 10 ani în R. D. Germană

„REVISTA DE PEDAGOGIE"

Ultimul număr din 1969 al „Revistei de pedagogie" cuprinde, în deschidere, două studii semnate de ION BERCA („Programare și creativitate în procesul de învățămînt") și VLADIMIR KRASNASESCHI („Presă și educație"). La rubrica CERCETARI — EXPERIMENTE sînt înserate articolele „Viața spirituală a tineretului școlar sătesc sub influența cultural-educativă a mass-media" de IOAN CERGHIT, „Dezvoltarea gîndirii prin studierea textului literar" de ST. IACOB și „Premise ale educației umaniste a elevilor prin lecțiile de fizică și chimie" de TOMA STAN. Rubrica DIN PRACTICA ȘCOLII NOASTRE cuprinde articole semnate de ILIE ILASIEVICI („Activitatea creatoare a elevilor de la clasele speciale de matematică"), PANAIT IVANCIU („Organizarea și desfășurarea muncii de cercetare pedagogică în școală") etc. Dezbaterile publicate în acest număr au o temă comună: recapitularea. La rubrica ISTORIA SCOLII SI GINDIRII PEDAGOGICE, ION STRACHINARU semnează materialul „Dezvoltarea învățămîntului în Principatele Unite oglindită în opera lui Anastasie Fătu (1816—1886)". Interesante materiale informative și recenzii se publică la rubricile CRONICA VIEȚII ȘTIINȚIFICE, CRITICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE, VITRINA PEDAGOGICĂ etc.

„NATURA"

Nr. 6/1969 al revistei „Natura" publică studiile „Hormonii nevertebratelor" de **N. Santa**, „Fotosinteza în decursul iernii" de **L. Atanasiu**, „Palinologia ca știință și dezvoltarea ei" de **N. Mitroiu**, „Deteriorarea microbiologică" de **V. Lazăr**, „Cercetări privind energetica populațiilor animale în limnologia modernă" de **Cl. Tudorancea**. La rubrica **Biologia în școală** sînt înserate articole de **Gh. Crep.** („Modernizarea materialelor didactice clasice pentru predarea anatomiei și fiziologiei omului"), **E. Kiss** („Materiale didactice confecționate cu mijloace locale"), **V. Ionescu**, **I. Cristurean** („Recoltarea și conservarea materialului botanic") și **M. Șerban** („Observații și lucrări practice la seră").

„TERRA"

Numărul 6, pe lunile noiembrie-decembrie 1969, al revistei „Terra" conține studiile : „Ipoteze asupra genezei defileului Dunării" de **Gr. Posea**, **I. D. Ilie**, **N. Grigore** și **M. Popescu**, „Patrimoniul forestier al României" de **C. Mocanu**, „Nume de locuri și termeni geografici populari în opera lui M. Sadoveanu" de **I. Conea** și **D. Oancea**, „Perfecționarea hărților populației prin contururi înclinate" de **V. Sficlea**. La rubrica **Indrumări didactice** sînt înserate articolele „Aspecte ale problematizării la lecțiile de geografie" de **Gabriela Stănculescu** și **N. Achim**, „Despre unele manuale de geografie din alte țări" de **A. Schiau** și cîteva lecturi geografice semnate de **Virginia Stoenescu**, **Servațius Gustav** și **Gh. Teodorescu**.

BIBLIOTECA

„Istoria literaturii române"

„Istoria literaturii române" de George Ivașcu, al cărei prim volum a apărut recent, se înscrie în sfera sintezelor sortite să aducă, într-o viziune originală, lumini noi în interpretarea și glosarea valorilor trecutului. Așa cum o mărturisește autorul, lucrarea „încearcă să fie o carte contemporană despre trecutul literaturii" — înțelegînd prin aceasta o privire asupra evoluției literaturii române din perspectiva momentului istoric și cultural-ideologic actual, de la originea limbii și a primelor scrieri pînă în epoca marilor clasici moderni.

Apărut în remarcabile condiții editoriale, masivul volum — care numără 630 de pagini de text și 160 de pagini de ilustrații — demonstrează spiritul enciclopedic al autorului, care își conduce cu scrupulozitate meditația asupra destinului literaturii române vechi, premoderne și moderne. Lucrarea este structurată în cinci părți, intitulate : *Epoca genezelor (secolele X—XVI)*, *De la o cultură medievală spre o cultură națională*, *Clasicii literaturii române vechi*, *Epoca luminilor și Constituirea literaturii române moderne.*

Așa cum își propune într-o amplă prefață programatică, intitulată „Argument", George Ivașcu situează în centrul lucrării sale „ideia unității **ab-initio** a culturii românești.", pe care o urmărește apoi cu consecvență în expunerea materiei, a curentelor de idei, a liniilor de creație spirituală, a formelor literare și stilurilor. Prezentarea unitară a evoluției culturii românești, care corespunde însăși mentalității și voinței celor ce au făcut-o, îl determină pe autor să aducă la nivelul valorii lor epoci întregi din istoria literaturii naționale, cum ar fi, în primul rînd, „epoca veche", constatînd că afirmarea conștiinței de neam, de limbă și de origine, ca și mîndria față de trecutul național, își au începutul în secolul al XVII-lea și chiar mai devreme și că temeliile conștiinței naționale moderne, așa cum aceasta va fi formulată mai tîrziu de Bălcescu sau Kogălniceanu, au fost așezate de un Grigore Ureche, Miron Costin, Stolnicul Cantacuzino sau Cantemir, căci „ceea ce o epocă dobîndește devine punct de plecare pentru epoca următoare".

Lăsînd la o parte unele posibile observații critice, este de recunoscut că volumul I din *Istoria literaturii române* de George Ivașcu oferă un izbutit panoramic al civilizației, culturii și literaturii noastre vechi, premoderne și moderne și, prin elementele lui inedite, ca și prin trăsăturile lui pedagogice, armonios îmbinate, constituie un prețios izvor de orientare pentru oamenii de cultură în general și un excelent instrument de lucru pentru profesori, studenți, elevi.

FĂNICĂ N. GHEORGHE

„Folosirea practică a mijloacelor tehnice audio-vizuale în procesul de învățămînt"

S-a publicat pînă acum la noi o destul de bogată literatură de specialitate care pledează în chip teoretic pentru introducerea tehnicilor audio-vizuale în învățămînt. Recent a apărut pe această temă, în Editura didactică și pedagogică, și o lucrare izvorîtă din practica nemijlocită la catedră, utilă în primul rînd prin caracterul său concret. Este vorba de lucrarea „Folosirea practică a mijloacelor tehnice audio-vizuale în procesul de învățămînt", coordonată de Maximilian Bendorfeanu, Elvira Morărescu și Simion Morărescu, care reunește o experiență valoroasă obținută în ultimii ani de un mare număr de cadre didactice. Într-un anume fel, lucrarea aceasta face și o incursiune în istoria învățămîntului, căci ea oglindește — cu date concrete și exacte — momentul realizării la noi în țară a primelor cabinete și laboratoare audio-vizuale de diferite tipuri. Printre autorii studiilor cuprinse în volum se află mulți dintre inimoșii profesori care au făurit prin munca lor aceste laboratoare : Gavril Adamosy, Marian Bocu, Dumitru Silaghi, Cornel Borlea, Aurel Clamba și alții.

Prima parte a lucrării tratează probleme generale ale utilizării mijloacelor tehnice audio-vizuale. Se descrie pe larg folosirea în parte a fiecărui aparat (proiecție, magnetofon, radio, picup etc.), precum și folosirea lor combinată. A doua parte se ocupă de metodica folosirii mijloacelor tehnice audio-vizuale în clasele I—IV și la diferite obiecte de învățămînt — limba și literatura română, limbile străine, istoria, științele biologice, agricultura, geografia, muzica, educația fizică — precum și la orele de dirigenție și

în cadrul activităților extrașcolare. Pentru fiecare obiect de învățămînt sînt publicate planuri de lecții realizate concret de diferiți profesori al căror nume este specificat de fiecare dată.

Cartea se recomandă tuturor învățătorilor și profesorilor prin bogata experiență concretă pe care o conține, prin sugestiile numeroase și de cele mai multe ori valoroase pe care le dă, prin sfaturile practice privind folosirea mijloacelor tehnice audio-vizuale în munca de predare.

M. I.

INSTITUTUL POLITEHNIC — IAȘI

ANUNȚĂ :
scoaterea la concurs a următoarelor posturi :

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

1. Șef lucrări, poz. 5. Catedra de chimie anorganică, disciplina „Chimie generală anorganică și organică".
2. Șef lucrări, poz. 6, Catedra de tehnologie chimică, disciplina : „Tehnologie chimică generală".
3. Asistent, poz. 7, Catedra de chimie organică, disciplina : Chimie organică".
4. Asistent, poz. 8. Catedra de chimie organică, disciplina : „Chimie organică".
5. Asistent, poz. 16, Catedra de tehnologie chimică, disciplinele : „Tehnologie chimică generală" și „Automatizări în industria chimică".
6. Asistent, poz. 7, Catedra de tehnologia substanțelor anorganice, disciplina : „Tehnologia substanțelor anorganice".
7. Asistent, poz. 14, Catedra de macromolecule naturale și sintetice, disciplinele : „Tehnologia celulozei și hîrtiei".
8. Asistent, poz. 6. Catedra de tehnologie chimică textilă, disciplina : „Tehnologia vopsirii și imprimării textile".

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII

1. Lector, poz. 6, Catedra de socialism științific, disciplina : „Filozofie".
2. Lector, poz. 7, Catedra de socialism științific, disciplina : „Filozofie".
3. Lector, poz. 8, Catedra de socialism științific, disciplina : „Socialism științific".
4. Lector, poz. 8, Catedra de matematici I, disciplina : „Matematici generale".
5. Asistent, poz. 13, Catedra de socialism științific, disciplina : „Filozofie".
6. Asistent, poz. 12, Catedra de beton armat, disciplinele : „Construcții din beton armat" și „Beton armat".
7. Asistent, poz. 13, Catedra de beton armat, disciplinele : „Construcții din beton armat" și „Beton armat".
8. Asistent, poz. 16, Catedra de construcții, disciplinele : „Construcții civile" și „Clădiri".
9. Asistent, poz. 16, Catedra de statică și rezistență, disciplina : „Mecanica construcțiilor".
10. Asistent, poz. 17, Catedra de statică și rezistență, disciplina : „Rezistența materialelor", „Statica construcțiilor", „Mecanica construcțiilor".
11. Asistent, poz. 15, Catedra de statică și rezistență, disciplina : „Mecanica construcțiilor", „Statica construcțiilor" și „Dinamică și stabilitate".

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

1. Șef lucrări, poz. 5, Catedra de fizică și electronică, disciplina : „Fizică".
2. Șef lucrări, poz. 8, Catedra de mașini electrice, disciplinele : „Electrotehnică" și „Electrotehnică industrială".
3. Șef lucrări, poz. 11, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina : „Măsurări electrice".
4. Șef lucrări, poz. 12, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina : „Materialele electrotehnice".
5. Șef lucrări, poz. 13, Catedra de electrotehnică și măsurări electrice, disciplina : „Electrotehnică generală".
6. Asistent, poz. 13, Catedra de fizică și electronică, disciplina : „Fizică".
7. Asistent, poz. 10, Catedra de utilizări electrice și automatizări, disciplina : „Acționări electrice și utilaj electromecanic".
8. Asistent, poz. 15, Catedra de utilizări electrice și automatizări, disciplinele : „Automatizări și telecomenzi" și „Automatizări și mașini de calcul".
9. Asistent, poz. 16, Catedra de desen și geometrie descriptivă, disciplinele : „Geometrie descriptivă și desen" și „Desen tehnic".
10. Asistent, poz. 7, Catedra de desen și geometrie descriptivă, disciplina : „Desen tehnic".
11. Asistent, poz. 8. Catedra de desen și geometrie descriptivă, disciplinele : „Geometrie descriptivă", „Geometrie descriptivă și desen" și „Desen de construcții".
12. Asistent, poz. 9, Catedra de desen și geometrie descriptivă, disciplina : „Geometrie descriptivă".
13. Asistent, poz. 10, Catedra de desen și geometrie descriptivă, disciplinele : „Geometrie descriptivă și desen" și „Desen tehnic".

FACULTATEA DE HIDROTEHNICĂ

1. Lector. poz. 5. Catedra de matematici II, disciplinele : „Analiză matematică și matematici speciale", „Geometrie analitică și diferențială".
2. Șef lucrări, poz. 5. Catedra de mecanică teoretică, disciplina : „Mecanica tehnică".
3. Lector, poz. 7, Catedra de matematici II, disciplina : „Matematici superioare".
4. Șef lucrări, poz. 5. Catedra de construcții hidrotehnice, disciplinele : „Canalizări", „Alimentări cu apă și canalizări" și „Hidraulică și amenajări hidrotehnice".

FACULTATEA DE INDUSTRIE UȘOARĂ

1. Șef lucrări, poz. 15. Catedra de filatură, disciplina : „Organe de mașini".
2. Șef lucrări, poz. 8. Catedra de filatură, disciplina : „Tehnologia filării fibrelor liberiene".
3. Șef lucrări, poz. 3, Catedra de tricotaje și confecții, disciplina : „Tehnologia confecțiilor din țesături-tricoturi".
4. Șef lucrări, poz. 4, Catedra de chimie generală, disciplina : „Chimia generală".

FACULTATEA DE MECANICĂ

1. Conferențiar, poz. 3, Catedra de tehnologia metalelor, disciplina : „Tehnologia materialelor".
2. Conferențiar, poz. 3, Catedra de tehnologia construcției de mașini și mecanica agricolă, disciplinele : „Mașini de recoltat și condiționat", „Încercarea mașinilor agricole" (facultativ), „Mecanisme și organe de mașini".
3. Șef lucrări, poz. 3, Catedra de termotehnică, disciplina : „Termotehnică și instalații de condiționare".
4. Șef lucrări, poz. 7, Catedra de motoare termice, disciplinele : „Curs general de mașini", „Calculul și construcția motoarelor". „Termotehnică și mașini termice".
5. Șef lucrări, poz. 7, Catedra de rezistența materialelor, disciplina : „Rezistența materialelor".
6. Șef lucrări, poz. 8, Catedra de rezistența materialelor, disciplinele : „Rezistența materialelor", „Mecanică aplicată".
7. Asistent, poz. 8, Catedra de hidraulică și mașini hidraulice, disciplinele : „Mecanica fluidelor", „Mecanica fluidelor, mașini hidraulice și pneumatice".

Candidații la concurs vor depune, în termen de 15 zile (pentru posturile de asistent) și de 30 de zile (pentru posturile de profesor, conferențiar și șef de lucrări) de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial al R.S.R. la secretariatul rectoratului Institutului politehnic din Iași, calea 23 August nr. 22, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din R.S.R., publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969.

Concursul se va desfășura la sediul Institutului politehnic din Iași în conformitate cu prevederile legii sus-menționate.

ANUNȚ

Absolventele Școlii normale din Brăila anul 1936 seria Toboș Rada ca și colegele aceleeași serii de la școala normală Galați seria Georgescu Elena, care doresc să participe la întîlnirea colegială ce va avea loc la Galați în luna iunie 1970, să-și anunțe participarea de urgență, pe adresa Victoria Nicolau (Teodoru) Bloc 38 Ap. 8, Tiglina I Galați.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și la difuzorii de presă. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.132